

Przedwiośnie

Codziennie ilustrowane pismo narodowe i katolickie

Nr. 12

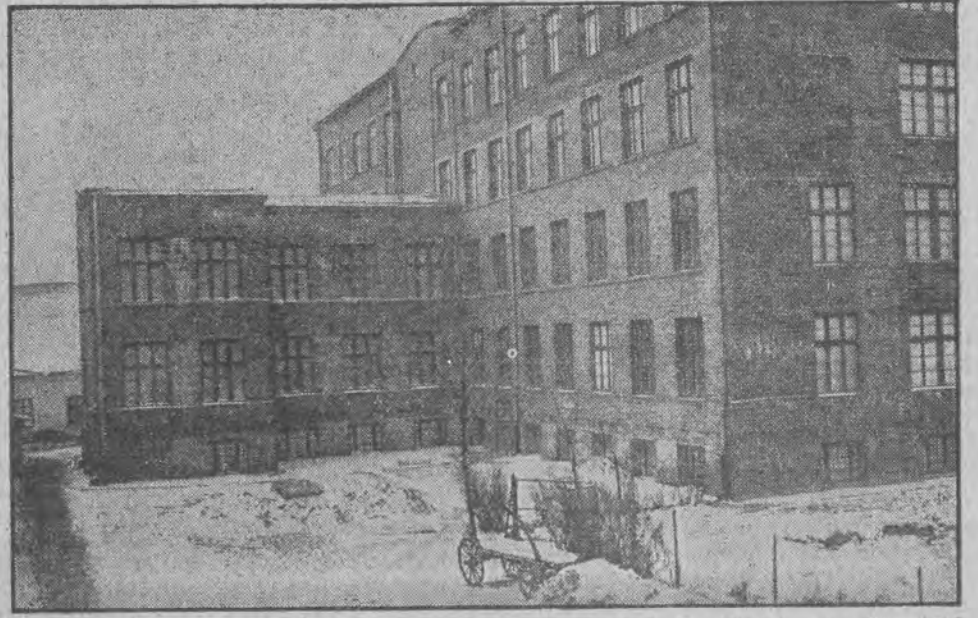
L

Rok 65

Środa dnia 16 stycznia 1935

Drużyna piłęciarska „Warty”, która uległa „I. K. P.” w stosunku 7:9. Sensacyjny ten mecz odbył się w Łodzi, w niedzielę, 3. b. m.

Ogólny widok nowowybudowanego gmachu szpitala (10) Bonifratrów na Chojnach w Łodzi, budowany kosztem ofiarnych wysiłków.

Wielki proces polityczny w Łodzi

Na ławie oskarżonych zasiadło 19 narodowców łódzkich z adw. Kowalskim na czele, b. więźniów Sieradza i Łęczycy – W procesie zeznawać będzie 180 świadków

Łódź, 14. 1. Proces adwokata Kowalskiego i 18 innych działaczy narodowych wywołał w Łodzi olbrzymie zainteresowanie. Już na długo przed godz. 9 rano przed gmachem sądu okręgowego przy placu Dąbrowskiego patrolowały w zwiększonej liczbie posterunki Policji Państwowej, legitymując wszystkie osoby, wchodzące do gmachu. Wskutek tej kontroli do sądu mogły wchodzić tylko osoby upoważnione. Przed gmachem rozpraszano grupy ludzi, usiłując dostać się do gmachu sądu, aby przysłuchiwać się rozprawie. Mimo tej obojętnej kontroli wewnątrz gmachu sądowego zarżoło się od świadków w liczbie przeszło 100, oskarżonych, obrońców i policji.

O godz. 9-ej...

Rozprawa została wyznaczona na godz. 9-tą. O tym też czasie sala posiedzeń wypełniła się publicznością, oskarżonymi, obrońcami, przedstawicielami prasy i t. d. Wśród publiczności zauważono urzędników tajnej policji. O godz. 10,20 wszedł na salę sąd.

Na ławie oskarżonych

Na ławie oskarżonych zasiadli: adwokat Kazimierz Kowalski, Grzegorzak, Szczęsny, Podgórski, Stołarek, Hałaj, Chojnacki, Czerniak, Pawłowski, Patorę, Kozuchowski, Meller, Warchoła, Konarzewski, Kierski, Laskowski, Robakowski, Kozuchowska i Krajewski.

Świadkowie prokuratury

Z ramienia prokuratora w charakterze świadków wystąpili oficerowie wojsk polskich z gen. Józefem Olszyna-Wilczyńskim na czele, poseł B. B. Wołczyński, wyżsi oficerowie Policji Państwowej oraz przedstawiciele ster robotniczych i urzędniczych.

Komplet sędziowski

Komplet sędziowski tworzą: w charakterze przewodniczącego sędzia o-

kręgowy Hlinicz oraz asystenci sędziowie okręgowi Zdorowienko, Grzeszkowski i Wojski. Oskarżają prokurator Kozłowski i prokurator KarSKI.

Ława obrońców

Ławę obrońców zajęli adwokaci łódzcy z adwokatem Szwaidlerem na czele, Polka, Grzechowski, Bryński, Klikar, Kosakowski, Iliński, Brzeziński, z Warszawy adw. Zieliński, z Pabjanic adwokat Rembieliński. Na rozprawę mają przyjechać jeszcze adwokaci z Wilna, Poznania, Warszawy i Lublina.

Świadek z Berezki Kartuskiej

Po sprawdzeniu personalij świadkowie podali swe adresy i numery telefonów starszemu sekretarzowi sądu okręgowego p. Birce. Ze strony obrony postawiono cały szereg świadków miejscowych i zamiejscowych, przy czym sprawdzanie personalij odbyło się w dwóch partiach. W pierwszej partii znaleźli się świadkowie z Łodzi, których rozpoznanie się przesu- chiwać we wtorek o godz. 9 rano; natomiast świadkowie mają się zjawić dopiero w czwartek. Świadkowie miejscowi drugiej partii mają się stawić do sądu w czwartek na godz. 11, natomiast zamiejscowi w ciągu tego samego dnia w godzinach dowolnych. Przy sprawdzaniu personalij okazało się, że wielu świadków nie otrzymało doręczeń, względnie nie stawili się w ogóle. Jeden ze świadków obrony, Siciński, znajdujący się w Berezce Kartuskiej. Odnosnie niestawiennictwa kilku powołanych świadków, wpłynął wniosek ze strony oskarżenia, aby sąd rozpoznał sprawę. Wnioskowi temu sprzeciwili się adwokaci Szwaidler i Rembieliński, obiecując sprowadzić świadków i motywując ich nieobecność brakiem adresów. W obecnej chwili, gdy adresy zostały ustalone, ścinienie świadków nie będzie przedstawiało żadnych trudności. Sąd uznaje motyw nieobecności kilku świadków za dostateczne i przychylił się do wniosku obrony. Natomiast w stosunku do świadków nieusprawiedliwionych stosuje grzywnę w wysokości 5 złotych od każdego z zamiarą w razie nieściągłości na jeden dzień aresztu. Obrona dodatkowo

wnosi o przesłuchanie ks. Sicińskiego, który w dniu 3 maja ub. r. występował w katedrze w charakterze kaznodziei, oraz dyr. Akcji Katolickiej ks. Nowickiego i księdza prałata Wyrzykowski.

Co mówi akt oskarżenia?

Sąd przystąpił do odczytania aktu oskarżenia, zawierającego 47 stron druku. Z treści tego druku dowiadujemy się, że prokurator oskarża:

1) Kazimierza Kowalskiego, 2) L. Grzegorzaka, 3) R. Szczęsnego, 4) Aleksandra Stołarka, 5) S. Podgórskiego, 6) A. Pawłowskiego, 7) Z. Hałaję, 8) J. Chojnackiego, 9) F. Laskowskiego, 10) K. Patorę, 11) W. Kozuchowskiego, 12) A. Czernika, 13) W. Mellera, 14) T. Warchoła i 15) H. Konarzewskiego — o to, że w czasie do dnia 13 maja 1934 roku brali udział w związku, utworzonym wśród niektórych członków Stronnictwa Narodowego na terenie m. Łodzi, którego istnienie i ustrój miały pozostać tajemnicą wobec władz państwowej.

H. Konarzewskiego i F. Kierskiego o to, że w czasie od 22 stycznia 1934 r. do 25 stycznia 1934 r. w Warszawie pierwszy przechowywał, a drugi sporządzał w celu rozpowszechnienia 3000 ulotek p. t. „Komunikat”, nawołujących do usunięcia przemocą „Rządu” w Polsce w utworze tytuł. „Do nogi broń” oraz zawierających szereg nieprawdziwych wiadomości, mogących wywołać niepokój publiczny w utworach tytuł. „Pożyczka Narodowa”, „Ejta”, „Z frontu żydowskiego”, „Do czasu dzban wodę nosi” i „Oskarżamy”.

Nadto H. Konarzewskiego o to, że w tymże czasie i miejscu w zamiarze rozpowszechnienia fałszywych wiadomości, mogących wywołać niepokój publiczny, zamówił w drukarni Feliksa Kierskiego 2000 ulotek p. t. „Prawda o generale Zagórskim”, zawierających szereg nieprawdziwych

faktów, dotyczących się okoliczności, wśród których zginął generał Zagórski, lecz zamiaru swego nie urzeczywistnił z przyczyn od jego woli niezależnych, bowiem w chwili, gdy przewoził wykonane już ulotki został zatrzymany przez funkcjonariusza Policji Państwowej.

Feliksa Kierskiego o to, że w tymże czasie i miejscu dopomógł Henrykowi Konarzewskiemu do popełnienia wyżej pod p. III opisanego czynu przez to, że w drukarni swej wykonał 2000 egz. ulotek p. t. „Prawda o generale Zagórskim”.

Tadeusza Warchoła o to, że w dn. 3 maja 1934 r. w Łodzi brał udział w zbiegowisku publicznym, które wspólnymi siłami użyczo w stosunku do funkcjonariuszów P. P. przemocę, polegającą na rzucaniu w nich kamieniami i biciu łaskami w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej, zatrzymania pochodu, utworzonego wbrew zakazowi władz administracyjnych na ulicach m. Łodzi.

Stefana Robakowskiego, Helenę Kozuchowską i Mariana Krajewskiego o to, że w dn. 3 maja 1934 r. w Łodzi złośliwie przeszkadzali w odprawianiu uroczystego nabożeństwa w rz. kat. kościele Św. Stanisława Kostki przez wznoszenie okrzyków, głośne wyrażanie swego niezadowolenia oraz śpiewy w nieodpowiedniej chwili.

K. Kowalskiego, Stefana Podgórskiego, L. Grzegorzaka, Z. Hałaję, A. Stołarka, J. Chojnackiego, R. Szczęsnego, A. Czernika i A. Pawłowskiego o to, że w czasie do dnia 13 maja 1934 roku w Łodzi publicznie nawoływali

do usunięcia przemocą rządu w Polsce i zagarnięcia jego władzy, a w szczególności: a) K. Kowalski w dn. 15. 10. 1933 r. na zjeździe delegatów Stronnictwa Narodowego w lokalu przy ul. Brzezińskiej nr. 128 w Łodzi przez oświadczenie: Stronnictwo Narodowe dąży do zdobycia za wszelką cenę władzy w Polsce i wszyscy powinni sobie z tego zdawać sprawę, iż władzy tej nie zdobędą drogą legalną, lecz mogą dojść do tego celu jedynie drogą walki czynnej przy użyciu przemocy i wezwaniu zebranych, aby każdego dnia i godziny byli gotowi do rozpoczęcia tej walki,

b) przy końcu października 1933 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego w związku z poświęceniem lokalu przy ul. Pomorskiej 127 przez użycie w czasie przemówienia swego zwrotu: „gdyby zamknięto wszystkie nasze lokale, będziemy się gnieździć po piwnicach, suterrenach, ale walki nie zaprzestaniemy, młodzie będą tym elementem, który oswoi Polkę od jarzma żydowsko-sanacyjnego: należy zawsze być przygotowanym do wystąpienia, gdyż rząd obecny nie odda władzy i na zamach będziemy musieli odpowiedzieć zamachem”;

Stefan Podgóski: a) w dn. 19 września 1933 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego przez użycie w czasie wygłaszanego referatu zwrotu „Stronnictwo Narodowe jest stronnictwem czysto rewolucyjnym i dążyć będziemy do obalenia obecnego ustroju państwowego, gdyż dotychczasowa gospodarka prowadzona jest na wzór projektów żydowskich”.

b) na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego w związku z zamknięciem przez władze administracyjne lokalu przy ul. Główniej nr. 48 przez oświadczenie: „dzień rozprawienia się z bandytami jest bliski, w dniu tym należy wystąpić czynnie i zdecydowanie, by rozprawić się z tymi, którzy grzebią i prześladowają Stronnictwo Narodowe”.

Leon Grzegorzak: a) w dn. 19 października 1933 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego koła „Śródmieście” przez użycie w czasie przemówienia zwrotu: „w Polsce rządzą obecnie Żydzi, wobec czego nie można dopuścić, aby stan taki dłużej trwał i należy wykorzystać obecną sytuację w Polsce, kiedy wszyscy są rozgorzeleni w stosunku do rządu i niezwłocznie wystąpić do walki czynnej na ulicach”.

b) w dn. 2 maja 1934 r. na zebraniu członków i sympatyków Stronnictwa Narodowego w dzielnicy „Koziny” w lokalu Okrzei 20 przez oświadczenie zebranych, aby w dniu 3 maja 1934 r. przybyli na wyznaczone miejsca i pomimo zakazu wzięli udział w pochodzi, nadmienając przytem, aby nie przychodzili z gołymi rękami, gdyż dzień ten spokojnie przejść nie może i wezwanie do walki z rządem sanacyjno-żydowskim, bowiem akcja wyborcza będzie gorąca i niejedna ofiara z życia zostanie złożona na ołtarzu sprawiedliwości.

Zygmunt Hałaj w dn. 2 maja 1934 roku na zebraniu członków i sympatyków Stronnictwa Narodowego dzielnicy Koziny przez oświadczenie: „Niezadługo nadejdzie dzień, w którym narodowcy zasiądą w Belwederze, jeżeli Belweder nie będzie oddany spokojnie, narodowcy wezmą go gwałtem”.

A. Stolarek w dniu 4 maja 1934 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego koła Baluty w lokalu przy ul. Brzezińskiej 128 przez użycie zwrotu: „Wojsko jest po stronie obozu narodowego tak, że w razie zbrojnych wystąpień, które muszą nastąpić, zwycięstwo jest po stronie obozu narodowego, sam się poświęcę choćby na śmierć, ale sprawa 3 maja 1934 r. musi być pomszczona”.

Jan Chojnacki w dn. 4 maja 1934 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego Baluty w lokalu ul. Brzezińska 128 przez oświadczenie: agitację w szeregach rezerwistów należy prowadzić na szeroką skalę i wpoić w rezerwistów konieczność zmiany ustroju państwa, poza tem należy podnieść stan bojowy młodych narodowców, zemsta musi być dokonana, sam chociaż jestem o cęm tręga dzieci ofiaruję się iść pod kule policji.

R. Szczęsny: a) w dn. 1 maja 1934 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego dzielnicy „Koziny” w lokalu przy ul. Okrzei nr. 20 przez wygłoszenie referatu o okolicznościach, w którym m. i. użył następujących zwrotów: „Zamach ma'owy musi być pomszczony, należy odpowiedzieć zamachem na zamach, młodzie muszą być gotowi, bo czas walki nadchodzi, a początek jej będzie 27 maja 1934 r. przy wyborach do samorządu m. Łodzi. Warszawa

nie śpi, wszystko jest gotowe i w niedługim czasie narodowcy obejmą władzę w Belwederze”.

b) w dn. 4 maja 1934 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego koła „Baluta” w lokalu przy ul. Brzezińskiej 128 przez oświadczenie: należy raz skończyć z wyzyskiem robotników i chłopów, raz musimy zrobić porządek w Belwederze i usunąć od władzy ludzi, którzy krwią i trupami ją zdobyli, od członków Stronnictwa Narodowego żąda czynu, walki na śmierć i życie, niezem są wybory do rad miejskich, nam potrzebna Warszawa, chcemy od was walki i jeszcze raz walki,

c) w dn. 7 maja 1934 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego przy ul. Słowiańskiej nr. 8 przez wezwanie zebranych do czynnej walki z obecnym ustrojem i do organizowania zbrojnego zamachu w odpowiednim momencie, bowiem, jak twierdził, w przeciwnym razie „obozowiec nie będzie prawdziwym obozowcem”.

Antoni Czernik: w dn. 22 lutego 1934 r. na zebraniu og. członków Stronnictwa Narodowego „Śródmieście” w referacie między innymi użył słów: „chwila zemsty nadchodzi i zbliża się dzień, w którym nastąpi ostateczna

rozgrywka, narodowcy na zamach odpędzą zamachem, krwią za krew”.

A. Pawłowski: że w kwietniu 1934 roku do członków Str. Narodowego powiadził, że koło Bałuckie jako robotnicze powinno dać dowód swego wyszkolenia bojowego, bowiem wystąpienie w dn. 3 maja 1934 r. będą przygotowaniem Stronnictwa Narodowego do walki z rządem marszałka Piłsudskiego, a dzień walki o władzę może nastąpić każdej chwili.

F. Laskowski: że w dn. 26 kwietnia 1934 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego koła „Śródmieście” publicznie znieważał rząd polski przez wypowiedzenie następujących słów: „krwawe zbrodnie, dokonane w 1926 r., uszły bezkarnie mordcom z Belwederu i ta bezkarność pozwoliła na dalsze bezkarne dokonywanie łajdactw kluki belwederkiej na rachunek Narodu Polskiego, banda „wasiatego” z Belwederu, zorganizowana na wzór chicagowski, grasuje bezczelnie po ziemiach polskich, przyprowadzając do głodu i nędzy szerokie rzesze Polaków”.

W. Meller o to, że w dn. 1 maja 1934 r. na zebraniu publicznie nawoływał do walki z przeciwnikami politycznymi przy użyciu przemocy, że

w dn. 3 maja 1934 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego nawoływał do używania w stosunku do funkcjonariuszów P. P. przemocy w razie, gdyby nie chcieli oni dopuścić do utworzenia pochodu.

K. Patorę, że w dn. 26 maja 1934 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego publicznie znieważał rząd polski i jego członków przez użycie w czasie przemówienia zwrotu „Marszałek złodziej, minister złodziej, generał złodziej, oto jedna banda złodziejska, ukryta za parawanem belwederkim”.

H. Konarzewskiego o to, że w dn. 15 grudnia 1933 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego nawoływał do używania w stosunku do przeciwników politycznych przemocy w słowach: „należy umiejętnie używać w stosunku do sanacji paragrafów i tak, żeby każdego z sanacji pogotowie zabierało do szpitala ew. wprost na cmentarz.

A. Pawłowski o to, że w kwietniu 1934 r. na zebraniu członków Stronnictwa Narodowego publicznie znieważał rząd polski przez użycie w czasie swego przemówienia zwrotu: „czas już skończyć z masonerią i złodziejskimi rządami, precz z rządami marszałka Piłsudskiego”.

„Nasza idea zwycięży, kiedy uświadomimy społeczeństwo”

Takie oświadczenie składają oskarżeni

Zkolei sąd przystąpił do badania oskarżonych. Oskarżeni do zarzutów, stawianych im w akcie oskarżenia nie przyznają się. Pierwszy z oskarżonych adw. Kazimierz Kowalski, na pytanie sądu odpowiada, że nie wie o żadnych tajnych związkach, o których w oskarżeniu jest mowa, gdyż organizacja Obozu Narodowego jest zupełnie legalna i jawna. Adwokat Kowalski stwierdza, że narodowcy nie urządzali żadnych tajnych zebrań, gdyż Obóz Narodowy jest wychowywany na innych zasadach, aniżeli jego przeciwnicy. — Stronnictwo Narodowe — mówi oskarżony — jest spadkobiercą tradycji rzymskich, która to teza została ustalona przez katolicyzm. Nasze idea powinny się rozwijać, możemy

je głosić jawnie, bez ich ukrywania. A jeżeli są jakie tajne organizacje w Polsce, to do ich rządu należy żydowska masoneria, którą zwalcza właśnie Obóz Narodowy.

Zkolei zadaje pytania oskarżonemu adw. Sz wajdler:

— Jak pan wyobraża sobie dojście do władzy Obozu Narodowego?

Oskarżony adw. Kowalski: — Nasza idea wtedy zwycięży, kiedy uświadomimy całe społeczeństwo. W tym wypadku zdobędziemy większość, a zatem dojdziemy do władzy legalnie.

Obrońca: — Czy pan zwracał się do starostwa o zezwolenie na udział Stronnictwa Narodowego w obchodzie 3-majowym?

stąpiły aresztowania.

Obrońca: — Czy wydał pan jaką odezwę?

Oskarżony: — To jest właśnie ta ulotka, na podstawie której zostałem aresztowany po raz pierwszy.

Obrońca: — Czy oskarżony zna Zaborowskiego?

Oskarżony: — Nie. Następny oskarżony, kapitan Grzegorzak, do zarzutów, stawianych mu w akcie oskarżenia, nie przyznaje się i składa następujące zeznania:

— Od roku 1908 należę do jawnych organizacji politycznych, tak za czasów zaboru, jak i w Polsce niepodległej. Na zebraniach starałem się uświadamiać lud nasz pod względem politycznym, gospodarczym i ekonomicznym. Razem 30 lat poświęciłem pracy organizacyjnej i narodowej dla ludu polskiego. Na prośbę zarządu okręgowego miasta Łodzi wygłaszałem prelekcje.

Obrońca: — Czy pan informował prelegentów, w jakim duchu mają mówić?

Oskarżony: — Prelegenci bywali na zebraniach i według programu mówili, że należy uświadamiać społeczeństwo w sprawach gospodarczych i samorządowych, bo było to w okresie wyborów do samorządu.

Oskarżony Szczęsny: — Nie przyznaje się do zarzutów aktu oskarżenia i twierdzi, że wszyscy narodowcy powinni się przygotować do wyborów drogą legalną. Oskarżony jest zdumiony zarzutem o rzekomej jego występowaniu przeciw policji.

Oskarżony Stolarek: — Nie przyznaje się do winy. Jako czynny członek Stron. Narodowego pracuje od 2 lat w Kole na Bałutach. Oskarżony stwierdza, że od pewnego czasu nawiedzany jest przez władze policyjne. Ostatni raz zaaresztowany został 20 maja w nocy, oskarżony o zaścicia pod katedrą, co mija się z prawdą, gdyż pod katedrą nie był.

Napady na lokale Stronnictwa Narodowego

Oskarżony Podgóski do winy się nie przyznaje.

Adwokat Sz wajdler: — Czy były wypadki napadu na lokale Stronnictwa Narodowego.

Oskarżony: — Owszem. Przewodniczący: — Czy rezultatem napadów były rozbięcia lokalu i uszkodzenia cieleśne?

Oskarżony: — Uszkodzeń cieleśnych nie było, ale ja sam raz byłem z lokalu wyrzucony przemocą.

Przewodniczący: — Czy częste były takie wypadki?

Oskarżony: — Zdarzały się dość często, zwłaszcza w kołach na Kozinach i Zarzewiu. Napastnicy grozili nam, że lokale nasze zostaną rozbite.

Przewodniczący: — Więc oskarżony stwierdza, że wypadki były częste?

Oskarżony: — Tak. Obrońca: — Czy władze Stronnictwa Narodowego wydawały jakikolwiek zarządzenia co do obrony?

„Prawo jest najwyższym czynnikiem dobra narodowego”

Oskarżony: — Dzień 3 maja obchodzimy uroczyste od lat 40. Nie wiem, czy na udział w obchodzie, który ma być wyrazem uczuć patriotycznych, niezbędne jest pozwolenie starostwa. Nigdy dawniej nie zwracałem się o żadne zezwolenia w tej kwestii. Jednakże w tym roku o zezwolenie do starostwa zwróciłem się, otrzymałem jednak odpowiedź odmowną. Wobec tego zwróciłem się z odwołaniem do naczelnika bezpieczeństwa urzędu wojewódzkiego, lecz znowu bezskutecznie. Wobec tego orzeczenia urzędu wojewódzkiego zwróciłem się do władz centralnych w Warszawie, do ministerstwa, gdzie również otrzymałem odpowiedź odmowną. Wobec takiego postawienia kwestii zmuszony byłem zawiadomić wszystkie placówki Stronnictwa Narodowego w Łodzi o zakazie uczestniczenia w obchodzie 3 Maja. Co się tyczy oskarżenia o usiłowanie obalenia rządu, to kategorycznie temu zaprzeczam. **Prawo jest najwyższym czynnikiem dobra narodowego, Naród, który tworzy państwo polskie, musi to prawo szanować.** Takie dewizy przyświecają Obozowi Narodowemu. Wychodząc z tego założenia muszę być i jestem przeciwny wszelkim nielegalnym usiłowaniom dojścia do władzy.

Obrońca: — Czy pan słyszał o ulotkach, wydawanych przez Konarzewskiego?

Oskarżony: — Dowiedziałem się o tem na 2 dni przed terminem.

Obrońca: — Czy pan mówił na zebraniach Stronnictwa Narodowego kłedykolek o Pożyczce Narodowej?

Oskarżony: — Przypominam sobie, że wtedy, kiedy była Pożyczka Narodowa rozpisana, na jednym z zebrań zarządu okręgowego zadawano mi pytanie, czy należy Pożyczkę Narodową podpisywać. Jeżeli wtedy powiedziałem, że do dziś pożyczki nie zadeklarowałem, to tylko dlatego, że do deklarowania mnie zmuszano. W tych warunkach, kiedy wywiera się presję, pożyczki się nie daje. Takie zajęłem osobiste stanowisko. Na tem zebraniu

wyjaśniłem moje zdanie, że pod naciskiem nie powinno się dawać, a jako dowód że można tak robić powiedziałem, że posłowie nie podpisali pożyczki i nikt ich za to nie aresztował.

Obrońca: — Czy pan mówił na zebraniach Stronnictwa Narodowego, jak członkowie Stronnictwa mają się ustosunkować do komunistów?

Obóz Narodowy wobec komunistów

Oskarżony: — W stosunku do komunistów jestem zawsze wrogiem. Komunizm propagują Żydzi, czyli nasi zasadniczy wrogowie. Jeżeli chodzi o stosunek do policji, to narówni ze mną wszyscy członkowie Stron. Narodowego, ci którzy rozumieją idee nasze, starają się do niej ustosunkować w sposób jak najbardziej przyjazny. W państwie polskim policja jest potrzebna i będzie potrzebna.

Obrońca: — Czy słyszał pan, że wolano „precz z policją”?

Oskarżony: — Nigdy nie słyszałem żadnych okrzyków, a jeżeli padały okrzyki, to tylko „Niech żyje policja narodowa”. Uważam, że policja jest potrzebna, jako organ pomocniczy władzy wykonawczej.

Obrońca: — Czem się tłumaczyła zajścia antyżydowskie, które miały u nas miejsce?

Oskarżony: — Jeżeli chodzi o zajścia w 1933 roku, to poprzedziły je incydenty żydowskie przeciw gimnazjum niemieckiemu, które skończyły się robieniem jednej redakcyj niemieckich.

Obrońca: — Kiedy został pan aresztowany?

Oskarżony: — 12 maja 1933 roku po raz pierwszy zatrzymany zostałem przez władze policyjne i potem zwolniony.

Obrońca: — Co się stało z tą sprawą?

Oskarżony: — Została umorzona. Dla mnie jest charakterystyczną rzeczą, że rewizja była u mnie 10 maja, a nie zaraz po 3 maju. Potem na-

Nie chciano poznańskiego „Belwederu“...

Oskarżony: — Tak jest. Wydawały zarządzenia, abyśmy mieli zawsze laski lub kije, w celu samoobrony przeciwko ewentualnym napadom. Musieliśmy mieć się na baczności, bo na przykład w Poznaniu zdemolowano „Belweder“, a ludzi strasznie zmasakrowano.

Adw. Rembieliński: — Czy była mowa, ażeby narzędzia powyższe używać w walce z policją?

Oskarżony: — Nie.

Oskarżony Chałaj nie przyznaje się do winy i stwierdza, że organizował kursy prelegentów.

Oskarżony Chojnacki do winy się nie przyznaje, jak również oskarżony Czernik. Na polu społeczno-narodowym oskarżony Czernik pracuje od lat 48 i jest znany jako organizator już za czasów zaboru rosyjskiego. W tym też czasie siedział 3 miesiące w areszcie. Stwierdza, że nigdy nie występował przeciwko władzy.

Obrońca Grochowski: — Czy wiedział pan o tem, że w Stronnictwie Narodowym były jakiejkolwiek konspiracje?

Oskarżony: — Nie, ponieważ Stronnictwo Narodowe jest organizacją legalną i jawną.

Obrońca: — Czy oskarżony zmienił swoje przekonania?

Oskarżony: — Nie.

Osk. Kozuchowski do winy również się nie przyznaje i podkreśla doniosłość walki Obozu Narodowego z żydowską masonerią i zalewem żydowskim we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego, ekonomicznego i politycznego.

„Konfident i prowokator“

Oskarżony Konarzewski — stwierdza, że rozpowszechniał ulotki, których kolportaż powierzył mu Krzymuski, ongiś członek Stron. Narodowego, dziś, jak się okazuje, zwykły konfident i jeden z głównych świadków oskarżenia. Treść ulotek traktowała o gen. Zagórskim.

Prokurator: — Czy w związku z ulotkami spotkały oskarżonego kary?

Oskarżony: — O tyle, że po wydaniu tych ulotek zostałem aresztowany.

Obrońca: — Kiedy oskarżony dowiedział się o tem, że Krzymuski jest konfidentem?

Oskarżony: — Dokładnie tego nie pamiętam.

Obrońca: — Czy Krzymuski pracował stale w jednym Kole Stronnictwa Narodowego?

Oskarżony: — Tak.

Obrońca: — Jakie funkcje pełnił?

Oskarżony: — Początkowo był członkiem, potem sekretarzem.

Obrońca: — Czy rękopis był pisany ręką pana, czy też kogo innego?

Oskarżony: — Rękopis był pisany na papierze dużego formatu, ale czyją ręką — nie wiem. Przyniósł mi go Krzymuski i prosił o wydrukowanie ulotek. Rachunek za ulotki ja uregulowałem, lecz przy omawianiu sprawy Krzymuski przyrzekł wyłożyć na to pieniądze, ze swej kieszeni. W swoim czasie prezes Stron. Narodowego na m. Łódź mec. Kowalski oświadczył mi, że należy być ostrożnym, bo Krzymuski jest konfidentem. Ja temu nie wierzyłem, bo Krzymuski był bardzo pracowity i pilny i do mnie ustosunkował się bardzo życzliwie, ale teraz, jak się okazuje, był on rzeczywiście konfidentem i zwykłym prowokatorem.

Oskarżeni Pawłowski, Patora, Meller, Warchol, Kierski, Laskowski, Robakowski, Krajewski oraz Halina Kozuchowska do winy nie przyznają się i w całej rozciągłości popierają motyw oskarżonych przedmówców.

Na tem przerwano rozprawę, dozwalając obronie oględziny dowodów rzeczowych i odraczając rozprawę do dnia dzisiejszego godziny 9 rano.

Rozprawa w pierwszym dniu procesu trwała od godziny 10,20 do godz. 16,15 z 10-minutową przerwą. Należy zaznaczyć, że w procesie mec. Kowalskiego i towarzyszy będzie zeznawało około 180 świadków.

Złodzieje w mieszkaniu prezesa Sądu Najwyższego

Warszawa. (Tel. wł.). Do mieszkania prezesa Sądu Najwyższego, Supińskiego, zamieszkałego przy ul. Brackiej 23, zakradli się złodzieje, którzy skradli Krzyż Niepodległości, 19 obligacji pożyczki narodowej, 10 obligacji pożyczki budowlanej, 1 dolarówkę i cenne drobiazgi, wartości kilku tysięcy złotych. (w)

Nasz fotoreportaż z Zagłębia Saary 13 stycznia

Zdjęcia nasze przedstawiają z lewej od góry: Ogonki głoszących przed lokalem wyborczym w Saarbrücken; poniżej — radca Röchling, potentat przemysłowy Saary, głosu; z prawej — Autami i wózkami zwożono chorych do głosowania; poniżej — żołnierze holenderscy z korpusu międzynarodowego pilnują przejścia granicznego koło Zweibrücken.

Rozstrzygają się losy Saary

Przy blasku reflektorów otwarto historyczne urny

W poniedziałek o godz. 17-ej rozpoczęto obliczanie głosów plebiscytowych

Saarbrücken. (Tel. wł.) Jak już donosiliśmy, plebiscyt w Saarze odbył się wprawdzie spokojnie, lecz w atmosferze moralnego teroru. Udział głoszących oblicza się na 97 do 99 procent. O godzinie dziewiętnastej ustalił tłok w lokalach wyborczych. W ratuszu, w Saarbrücken, w lokalu wyborczym nr. 1, krótko przed godziną 20-tą zjawili się dziennikarze i fotografowie prasowi, by być obecnymi przy zakończeniu plebiscytu. — Kierownik komisji, Jan Martin, sekretarz sądowy z Luksemburga, dokonał punktualnie o godz. 20, zamknięcia głosowania i zlecił policjantowi, by nikogo nie wpuszczał już do lokalu wyborczego. Pan Martin oświadczył dziennikarzom, że już o godz. 18,55 oddany został w jego lokalu ostatni głos.

Głoszący — według p. Martina — okazali wielką cierpliwość, aczkolwiek wielu z nich musiało czekać przeszło godzinę. Na 629 uprawnionych do głosowania w tym lokalu wyborczym, nie oddało swojego głosu tylko 17.

Zaraz po godz. 20 zjawił się w lokalu wyborczym nr. 1 w Saarbrücken członek komisji plebiscytowej, Holender Blaehr, celem poinformowania się o przebiegu głosowania. Pan Blaehr pouczył kierownika komisji, by z urną wywołaną obchodził się tak czule, jak

ze swoją żoną, lub swoim dzieckiem.

Na ulicach Saarbrücken, szczególnie przed ratuszem, do późnej nocy gromadziły się tłumy ludu. W niektórych punktach miasta wznoszono okrzyki na cześć Hitlera i śpiewano „Horst-Wessel“. Porządku pilnowała i pilnuje nadal policja i posterunki międzynarodowego korpusu wojskowego.

W ciągu całego dnia liczne pociągi, autobusy, samochody ciężarowe przewoziły obywateli saarskich, uprawnionych do głosowania w innych miejscowościach, a nie w tych, w których mieszka. Ogółem około 80 000 ludzi musiało się udać do tych miejscowości, w których mieszkali w r. 1919. Na granicy niemieckiej panował wielki ruch. Przez jedną tylko stację graniczną przejechało w ciągu ostatnich 3 dni około 2500 samochodów z uprawnionymi do głosowania, przyczem zanotowano przejazd wielu chorych.

Saarbrücken, 14. 1. (Telefonem od wł. koresp.). Na godzinę 5 po południu naznaczono, jak wiadomo, rozpoczęcie obliczania głosów z wczorajszego plebiscytu w Zagłębiu Saary. — Akt obliczania odbywa się w wielkim domu ewangelickim „Wartburg“, dokąd od samego południa spieszą tłumy ludności, albowiem obliczanie głosów odbywa się publicznie.

W miarę, jak zbliża się godzina 5 po poł., napężenie ogólne rośnie i wzmagają się. Fala ludzka, otaczająca

historyczny dom ewangelicki, poprostu dyszy w oczekiwaniu. Do sali ciągną niezwykle liczni dziennikarze, sprawozdawcy fotograficzni, a za chwilę przyjeżdża wielki samochód z aparaturą dźwiękową, rozpoczynając filmowanie przedostatniego aktu plebiscytowego.

O godz. 4,30 po poł. sala przepelniona jest do ostatniego miejsca. Operatorów filmowych ulokowano na jednej z trybun, a na drugiej zmontowano wielkie reflektory, które wręcz oślepią swym blaskiem. Na scenie stoją rzędami stoły, przeznaczone dla komisji plebiscytowej. Za chwilę zajmują tu swoje miejsca jej członkowie oraz trzej zastępcy rządu Rzeszy i trzej przedstawiciele republiki francuskiej.

Na środku sali ustawiono 60 stołów dla skrutatorów. Na każdym ze stołów znajdują się po dwie, pilnie strzeżone, urny, a obok protokoły plebiscytowe z poszczególnych okręgów.

Jest godzina 5 po poł. Wśród grobowej ciszy zabiera głos przewodniczący komisji plebiscytowej, prezydent Rhode, stojąc na specjalnym podium.

„Plebiscyt w Zagłębiu Saary — oświadczył prez. Rhode — odbył się w dniu wczorajszym ściśle według programu, w całkowitym porządku i spokoju. Urny z głosami dostarczone tu do sali z zachowaniem wszelkich środków ostrożności. Za chwilę rozpocznie się obliczanie głosów przez neutralnych skrutatorów. Ze swej strony życzę panom skrutatorom dobrego przebiegu ich mozolnej i odpowiedzialnej pracy. Komisja plebiscytowa stoi na gotowość do dyspozycji każdej chwili w wy-

padkach, któreby budziły jakąkolwiek wątpliwość.

„Komisja plebiscytowa nie wątpi, że ludność Saary, która tyle spokoju i godności wykazała w dniu plebiscytu, tę samą postawę zachowa również aż do chwili, kiedy Liga Narodów na podstawie niniejszego obliczenia wyda swoją ostateczną decyzję. Ludność Saary da przez takie zachowanie się dowód, że świadoma jest w pełni powagi i doniosłości chwili.

„Niniejszem ogłaszam rozpoczęcie obliczenia.”

Po tych słowach skrutatorzy otwierają urny, spisują protokoły i rozpoczynają swoje czynności.

Przez zgromadzone tłumy, które w najwyższym skupieniu wysłuchały przemówienia prez. Rhodego, teraz przechodzi szmer. Wszystkie głowy zwrócone są w kierunku urn, na które pada jaskrawe światło reflektorów. Musi być jasno, jak najjaśniejsze, aby żaden ruch skrutatorów, żaden gest nie uszedł uwagi kontrolującej ten akt historyczny publiczności.

W chwili, kiedy telefonuje, obliczanie głosów trwa. Na mieście ruch przybiera na sile z każdą minutą. Z każda minutą rośnie napięcie oczekiwania na wynik.

A tymczasem czekać trzeba na ogłoszenie tego wyniku cierpliwie do jutra, wtorku rana, godz. 7.

I. B.

Londyn (PAT.) Ag. Reutersa donosi z Saarbrücken: Obliczanie gło-

sów rozpocznie się punktualnie o godz. 17 i będzie trwało przez całą noc. Istnieje nadzieja, że wynik plebiscytu będzie podany do publicznej wiadomości we wtorek o godz. 7 rano. Nie jest to

jednak pewne. Głosy mają być obliczane dwukrotnie. Według niektórych ekspertów plebiscytowych, możliwe jest, że wynik głosowania będzie ustalony dopiero o godz. 9 rano.

Energiczny protest Maxa Brauna

„Wolimy raczej chwycić się bardziej zdecydowanych środków, niż znosić uciemiężenie”

Saarbrücken. (PAT.) Przywódca Frontu Lewicowego Max Braun i Pfordt oraz przywódca antyhitlerowskiej organizacji katolickiej Hoffmann przyjęli wczoraj dziennikarzy zagranicznych, którym oświadczyli, że uważają, że Liga Narodów nie zdoła zapewnić całkowitej swobody plebiscytowi. Poczynili oni dalej wiele zastrzeżeń co do ważności głosowania i zapowiedzieli w związku z tem pociągnięcie odpowiednich kroków wobec Ligi Narodów.

Max Braun zaprotestował gorąco przeciw nadzorowi czynności plebi-

scytowych przez milicję porządkową narod.-socj.

Omawiając ulotkę, wydaną wczoraj przez Front Niemiecki, a podającą wiadomość o rzekomej ucieczce przywódców Frontu Lewicowego z Saary, Pfordt stwierdził, że przywódcy ci nie opuścili Saary i oświadczył w konkluzji: „Jeżeli organizacje międzynarodowe nie będą mogły obronić wolności ludzkiej, wolimy się raczej chwycić bardziej zdecydowanych środków, niż znosić uciemiężenia, które nam zgotują.”

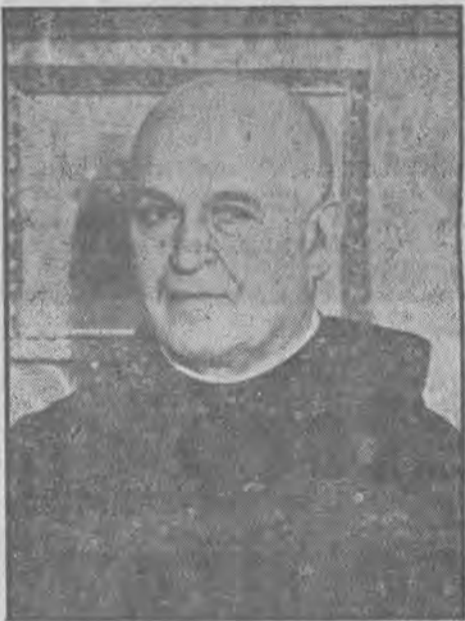
80 procent głosujących wypowiedziało się za Niemcami?

Paryż. (PAT.) Według informacji, nadeszłych do oficjalnych kół francuskich, za powrotem do Niemiec

Zagłębiu Saary wypowiedziało się w niedzielę około 80 proc. głosujących.

Ci, którzy niosą pomoc cierpiącym...

Chlubna działalność O.O. Bonifratrów w Łodzi

Ojciec-przeor Brunon Szymala, niestrudzony realizator wielkiego dzieła — budowy szpitala O. O. Bonifratrów na Chojnach.

Łódź, dnia 13 stycznia.

Piętno wielkiej wojny po dziś dzień daje się społeczeństwu we znaki. Rozluźnienie obyczajów, próżniactwo, wywołane zastojem w przemyśle i brakiem pracy, zastraszające rozmiary występku i zbrodni — spowodowały, że człowiek obecny raczej cofnął się o wieki całe w swej kulturze, zamiast iść naprzód drogą wyznaczoną przez Tego, który dał mu wszystkie możliwości i prawo do życia.

Znaleźli się ludzie, którzy wzięli sobie za zadanie wrócić ludziom dobro i wiara. Uczynkami swoimi i miłosierdziem dla bliźnich idą wytrwale, by światu pokazać, że prawda i miłość bliźniego jeszcze istnieje. Tymi ludźmi okazali się O. O. Bonifratrzy.

Łódź w roku 1929 ujrzała w swoich murach dziwnie skromne postacie, odziane w szarych habitach zakonnych, postacie, które bez rozgłosu, bez żadnych apelów do serc litościwych rozpoczęły budowę gmachu, przeznaczając go na szpital. Przez rok cały rosły fundamenty i mury budowli, jednakże roboty zostały narle przerwane z powodu braku wpływów gotówkowych na dalszą pracę.

Ojcowie, widząc otaczającą ich nędzę zamieszkującą tę dzielnicę i szerzącą się chorobę wśród tłumów nieszczęśliwych biednych i cierpiących, a niemających znikąd pomocy lekarskiej — zaczęli wykorzystywać swe zdolności lekarskie, udzielając bezpłatnej pomocy cierpiącej ludności, zdobywając niewygasłą wdzięczność w sercach tych, którym przynosili ulgę

w cierpieniach i otarciach lez.

Przyszłi czas, że Domy Szpitalne O. O. Bonifratrów w Krakowie i Katowicach, przyszły z wybitną pomocą braciom swym w Łodzi i ofiarowały na dalszą budowę dość znaczne sumy. Także i społeczeństwo łódzkie nie zostało z pomocą w tyle. Rozumiejąc wielką myśl szarych Ojców i chcąc przyłożyć do tego prawdziwego pomnika miłosierdzia i swoją cegiełkę ofiarności, postanowiło pomóc O. O. Bonifratrom w ich zbożnym dziele.

Niestrudzona działaczka na polu społeczno-narodowym i charytatywnym p. J. Krezyńska, powzięła myśl uczczenia 70 rocznicy wielkiego Polaka I. Paderewskiego, przez ufundowanie jego imieniem sali w nowobudującym się szpitalu O. O. Bonifratrów na Chojnach, wierząc, iż w ten sposób wiele przyczyni się w dalszej pracy nad budową szpitala a temsamem pomoże w wielkim dziele zapoczątkowanym przez świętobliwych Ojców.

W chwili obecnej praca w sekreta-

riacie powołanego do tego dzieła komitocie wre, praca gorączkowa nad kompletnym urządzeniem sali, gdzie stopy bielizny szytej drobnymi paluszkami ofiarnego grona pań, szykuje bogatą wyprawę dla przyszłych pacjentów w sali imienia Ignacego Paderewskiego.

Dalsza ofiarność społeczeństwa pozwoliła O. com, na czele których stoi przeor O. Brunon Szymala, kontynuować dalszą budowę głównego budynku dalszą budowę głównego czteropiętrowy gmach na wysokim parterze pod dachem, całkowicie oszklony, posiadający jasne sale i jak na dale i dąca udoskonalenia w dziedzinie budowli leczniczych. W salach i pokojach, w których będzie można pomieścić przeszło 100 łóżek, wykonano hygieniczne posadzki z masy ksyolitowej, kanalizację, umywanie, kąpiele i centralne ogrzewanie. Prócz tego dla wygody przewożenia chorych na poszczególne piętra zbudowano windę na silnych, niepraktykowanych do-

Tajemniczy zgon płk. Walawskiego

Dyr. „Widzewskiej Manufaktury” znaleziono w zagażowanym mieszkaniu przyjaciela

Łódź, 14. 1. 35. Sensację w Łodzi stanowi nagły zgon jednego z głównych działaczy łódzkiej „sanacji”, 52-letniego Stanisława Walawskiego, pułkownika w stanie spoczynku, ostatnio dyrektora „Widzewskiej Manufaktury” i radnego miejskiego z ramienia B. B. Walawski zabawił się w mieszkaniu swego znajomego przy ul. Żeromskiego 24, Kercza. Tamże woz-

raj rano znaleziono go martwego w pokoju, wypełnionym gazem. Zwłoki przewieziono do kostnicy przy ul. Łękowej.

Mandat po płk. Walawskim w łódzkiej radzie miejskiej otrzymuje posłanka z E. B. Kazimiera Marczyńska, wybrana na zastępcę w 10 okręgu wyborczym.

Królowa hiszpańska nie wzięła udziału w ślubie córki

Tajemnicze powody tej niezrozumiałej absencji

Rzym. (PAT.) W obecności króla hiszpańskiego oraz pary królewskiej Włoch odbyła się w Rzymie uroczystość zaślubin infantki Beatrycy z księciem Torlonim.

Londyn. (PAT.) Sekretarz b. królowej hiszpańskiej oświadczył, że nie

może udzielić wyjaśnień co do nieobecności b. królowej na uroczystości ślubnej córki jej Beatrycy. Sekretarz dodał, że nie może również powiedzieć, jak długo królowa pozostanie w hotelu, w którym zatrzymała się przed 2 miesiącami.

Uzucie przepelnienia, nieprawidłową fermentację w jelitach, uczucie pełności i wzdęcia w wątrobie, zastójne żółci, bóle w bokach, ucisk w pierśiach i bicie serca usuwa użycie naturalnej wody gorzkiej Franciszka - Józefa, zmniejszając zbytnie przekrwienie mózgu, ucisk w oczach, sercu i płucach. Tg 54.

tychczas masztach, wykluczających całkowicie wypadki.

Szpital, którego poświęcenie i otwarcie nastąpi już w miesiącach wiosennych, obejmować będzie następujące działy: okulistykę, laryngologię, posiadacę będzie djatermię, soluks, lampy kwarcowe i inne najnowsze zdobycze, niezbędne w dziedzinie lecznictwa. W przyszłości projektowana jest budowa dalszych, bocznych dwóch skrzydeł — wtedy szpital pomieścić będzie mógł 250 łóżek.

Dla całkowitego uruchomienia szpitala są potrzebne środki na zakup odpowiednich kompletów łóżek i sprządzenie lekarzy specjalistów. Urządzenie kompletu łóżka kosztuje około 30 złotych, a łóżek takich potrzeba 100. Ofiarność Łodzian, gdy chodzi o ulżenie cierpiącej nędzy, znana jest w całym kraju, przeto Ojcowie Bonifratrzy, zmuszeni koniecznością doprowadzenia do końca wzniesłego dzieła, zwracają się do społeczeństwa łódzkiego z gorącą prośbą: „Kto pierwszy złoży 30 złotych na zakup łóżka szpitalnego, stanie się prawdziwym przyjacielem ulżenia niedoli i dobrym przykładem dla innych”.

Ojcowie wierzą, iż ofiarodawcy się znajdą, a zakupione przez nich łóżka wypełnią sale, a temsamem pozwolą otworzyć podwoje dla cierpiących i rozpocząć jak najprędzej pracę opiekunów i dobroczyńców chorych i opuszczonych biedaków.

Wykoleił się pociąg wojskowy

Pekin. (PAT.) Między Mukdenem a Szan-Kal-Kwan wykoleił się japoński pociąg wojskowy. 12 żołnierzy japońskich straciło życie a 18 jest rannych.

Jak donoszą ze źródeł chińskich, wykolejenie pociągu spowodowali powstańcy.

Ambasador W. Brytanji

Warszawa. (Tel. wł.). Nowy ambasador W. Brytanji sir Kennard złożył dziś p. Prezydentowi swoje listy uwierzytelniające. (w)

Min. Beck zachorował

Warszawa. (Tel. wł.). Z Genewy nadeszła wiadomość o zastąpieniu ministra Becka. Przybył on już ze Skandynawji przeziębiony, a po przyjeździe do Genewy zaniedbał poważnie, tak że lekarz genewski Bourdillon stwierdził u niego bronchit prawego płuca i kazał mu nie opuszczać mieszkania w ciągu najbliższych dni. (w)

Z Łodzi do Warszawy

Warszawa. (PAT.) Łódzki okręgowy związek bokserki, który organizuje tegoroczne indywidualne mistrzostwo bokserki polskiej, postanowił za zgodą Warszawy zorganizować mistrzostwa te w kwietniu w stolicy. Powodem tej decyzji jest niemożność znalezienia odpowiedniej sali w Łodzi.

Ciągnięcie loterii

Warszawa. (Tel. wł.). W ciągnięciu loterii państwowej w większe wygrane padły na następujące numery:

20.000 zł na nr. 130 287.
10.000 zł na nr-y: 71 478, 99 958.
5.000 zł na nr. 150 903.
2.000 zł na nr-y: 21 829, 26 996, 50 293, 53 211, 56 218, 85 746, 92 831, 128 572, 129 479, 139 948, 143 003, 169 785.
Warszawa. (Tel. wł.). W ciągnięciu loterii Państwowej większe wygrane padły na następujące numery:
10 000 zł na nr-y: 16743, 47406, 51385, 101125, 123533.
5 000 zł na nr-y: 114455, 79346, 104008, 117555, 111213.
2 000 zł na nr-y: 35026, 51582, 55586, 69678, 68578, 72138, 71063, 78057, 85382, 106744, 111508, 114330, 114624, 129698, 138516, 138853, 142558, 180181, 161181, 161119, 163772, 173632. (w)

Paniusie w zielonych kapeluszach

Powieść przez S. Acrement

13) — Zapewne... Bielizna moja tak mi się niszczy... Dawniej mama naprawiała przed każdym praniem!... No i liczyła ją!... Zeszłego tygodnia brakowało jednej skarpetki, właśnie z tych lepszych!

— No, widzi pan!... Niech się pan ożeni, jeżeli nie ze względu na swą własną osobę, to z racji skarpetek!...

— Ożeń się!... Ożeń!... Pani myśli, że to łatwo!

— Jest tyle panien, które marzą o poślubieniu jakiegoś profesora!... Zresztą nie wierzę, aby z pana warunkami nie kochał pan i nie był kochany... Przekonana jestem, że gdyby pan tak zajrzał w swoje serduszko!... Ale miesza się w sprawy zbyt delikatne... Przepraszam szanownego pana, już uciekam. Mieszkam u kuzynek, które czekają na mnie.

Przypuszczała, że zapyta ją o nazwisko kuzynki, ale nie, rozłargniony i zadumany, otwiera jej drzwi w milczeniu. Wobec tego dodaje:

— Kuzynkami memi są panny Davernis.

Wchodzą właśnie na korytarz. P. Hyacinthe staje. Zsuwa okulary na czoło, krzyżuje ramiona i cedzi:

— Ach, to pani kuzynki? Mieszkałem kiedyś w bliskim ich sąsiedztwie!

— Jestem sierotą... One przygarnęły mnie... One są bardzo dobre...

— Tak...

— Szczególniej Marynia, która zresztą jest o wiele młodsza od swych sióstr. Jest przemiła. Bardzo ją kocham.

Chwila pauzy i westchnienie, po czym dodaje znowu:

— Smutne, że matka jej zmarnowała najpiękniejsze lata życia.

— Matką?

— Tak... Pani Davernis była bezgraniczną despotką. Była tak zazdrośna o swe wpływy, że ile razy ktoś starał się o rękę jednej z córek, odmawiała, nie pytając się nawet ich o zdanie.

— Czy być może?

— Marynia odczuła to najbardziej, bo kochała się w niej wielu. A ona nawet nie wiedziała o tem nigdy... Ale zagalopowałam się, robię panu zwierzania, panie Hyacinthe! Nie wiem, skąd mi się to wzięło... To pańska wina!

— Moja wina!

— Tak... Pan tak umie ciągnąć

ludzi za języki!...

— Pani uważa?

— Pan powinien być sędzią śledczym!... Ale teraz już naprawdę odchodzę... Mam nadzieję, że pan przyjdzie na naszą tombolę. Postaram się, abyśmy znaleźli się w miłym gronie razem z kuzynkami.

Wyciąga rękę, którą on przetrzymuje chwilę w swych wielkich łapach. Pragnąłby podziękować jej w jakiś sposób. Nie znajduje jednak słów. A tu

Przygotowania do tomboli

Firanki są czyste, rażą swą białością matową, sztywną, wywołaną krochmalem. Niepokalanej białości pokrowce pokryły znowu meble salonowe. Kłosze na zegarach są tak przezroczyście, że odbijają się w nich okna, różnie zniekształcone, zależnie od wygięcia szkła. Klamki błyszczą, jak ze złota. Wielki korytarz, szorowany wielokrotnie, jest bardziej wilgotny niż zazwyczaj.

Bataljon kanoników, w ramach odświeżonych czarnym lakierem, zajął swe poprzednie miejsca, nawet kanonik Burau powrócił do łask.

W szafach wznoszą się symetrycznie stopy bielizny. Nigdzie nie zwisa choćby najmniejszy koniuszek tasiemki. Wypełnia je zapach lawendy. Wszystko wróciło do porządku.

W kuchni Ernestyna czuje się, jak generał wśród wojsk w dzień uroczystej rewii. Batalion miedzianych rondli; pułk cynowych półmisek, ciężka artyleria żelaznych garnków, lekka glinianych dzidek, wszystko w odpowiednich szeregach na półkach. Z najwyższych, w samym środku, zwisa młotek do kurzu z kolorowych piór, jak piuropusz generała. Skończone wielkie porządki.

Panny Davernis czują się mocno zmęczone. Ręce mają zniszczone od sody i tarcia, ale przebiega dom, jak pole bitwy, które było świadkiem ich zwycięstwa nad kurzem i pajęczynami.

Przez sześć tygodni żyły w zamieszaniu i niepokoju i oto wracają do słodkiej ciszy i jedności! Czyż można się czuć nieszczęśliwymi?

Tymczasem okazuje się, że Telcyda potrzebuje kaloszy, aby wyjść do ogrodu.

— Różo, nie widziałas moich kaloszy?

Ada dobija go zleceniem.

— Gdy się znów zobaczymy, radzę panu nie uskarżać się przed kuzynką moją Marynią na niedolę profesorów, boby ją to bardzo zmartwiło.

— Dlaczego?

— Bo ona powiedziała mi to wszystko.

— Co powiedziała pani?

— Że profesorowie są siewcami wielkich myśli!

— Muszą się znajdować w dolnej szufladzie komody, siostriuniu.

— Zobaczę...

Ale Telcydę zatrzymuje Marynia, która zacięła się nożem i napróżno szuka angielskiego plasterka dla zaklejenia ranki.

— Gdzie on może być? Zazwyczaj znajdował się w czwartej od góry szufladce biureczka, razem ze starymi znaczkami na małych Chińczyków.

— Zdaje mi się, że widziałam go w lewej szufladzie bufetu.

Cztery siostry dochodzą do wniosku, że gdy się szczegółowo sprząta, wówczas najtrudniej odnajduje się schowane rzeczy. Niemniej są zachwycone dokonaniem dzieła i wracają do codziennego życia.

Tymczasem Ada żyje, jak w mrowisku. Jutro już ma się odbyć tombola i artystyczny poranek. Sukces zdaje się zapowiadać w zupełności. Bilety rozsprzedano dość łatwo. Fantów przysłało bardzo wiele. Nawet przesłano dość znaczne sumy wprost na ręce dziewcząt. Ada ma prawo być dumna ze swego dzieła. I wizyta u p. Hyacinthe przeszła jej oczekiwanie. Wie już, że profesor zajmie miejsce przez nią zarezerwowane. A jednak nie jest wesoła.

— Dalej, Adeńko, trochę odwagi — nawołuje siebie. — Przecież wszystko nie może iść jak za dotknięciem różdżki czarodziejskiej!... Juljusz Fleurville jest rozkoszny... A zresztą po co się ludzi! Czy powiedział mi coś, coby mogło tłumaczyć szaleństwo moich marzeń? Nie... Jestem warjatka! Czyż mogę mu mieć za złe, że nie wspomniał o swych zaręczynach? Czyż miałam jakiegokolwiek prawo żądać tego? Kto wie, czy nie wydałam mu się płochą kobietką? Ale z tem już koniec... zupełny koniec!... Nie chcę

już myśleć o tem. Przez grzeczność przyrzekł być na uroczystości, ale to go nie obowiązuje i nie przyjdzie... Głupstwo robię, rezerwując mu miejsce... Przecież nie poślę mu biletu, zatem będzie zmarnowany!... Szko-da!

Rozmyślania jej zakłóciło wtargnięcie Telcydy, Róży, Joasi i Maryni. Cztery siostry pragną obejrzeć fanty, które Ada przechowuje w swoim pokoju.

— Pokaż nam te cuda, kochane dziecko — proponuje Telcyda.

— Ależ owszem.

— Mówiąc „cuda” wiem jak trzeba rozumieć to słowo. Każdy bowiem przysyła na loteryję przedmioty, których chce się pozbyć z domu.

Następnie jednak wielkie zdumienie. Wprawdzie mało jest zachwycających fantów, które otrzymała Ada, ale wszystkie są przyzwoite. Naturalnie nie brak tam pudełeczek oplecionych raffą i ozdobionych pocztówkami, obrazów w ciężkich ramach ze złoczonego gipsu i wazonów z kwiatami papierowymi, utrwalonej parafiną, dywaników z kawałków różnorodnych materiałów, abażurów naklejanych znaczkami pocztowymi... ale są też ładne cacka z brązu, kałamarze nikłowe, budziki, parasol...

Rzecz charakterystyczna: każdy z oglądających fanty otwiera go... Każda z czterech sióstr otworzyła też kolejno.

— Ależ to będzie wspaniała tombola — woła Telcyda.

— Zgadnijcie, ile mam pudełeczek klejonych muszelkami? — zapytuje Ada.

— A takie są ładne! — chwali Róża.

— Mam ich pięćdziesiąt dwa...

Poza tem pięć dużych garnków emalowanych... z pokrywkami... Siedem osób obiecało mi przysłać kury, dwie — króliki; trzecia — kaczkę, jeszcze inna prosiaka. Doprawdy pomysłowość ofiarodawców loteryjnych jest niewyczerpana!

— A jaki będzie program poranku? — zapytuje Joanna.

Panny Davernis tak były zajęte porządkami przez sześć tygodni, że niczem się nie interesowały.

— O program będzie bardzo urozmaicony. Mam przyobiecany współudział muzyków, śpiewaków, deklamatorów. Słowem popisować się będą ci z naszego miasta, którzy wyobrażają sobie, że mają talent. A jest ich sporo, tych biedaków.

— Bo byłam na próbie i uśmiełam się, jak rzadko.

— Więc będzie bardzo wesoło?

— O, i jeszcze jak!

— Włożymy nasze jedwabne suknie i kapelusze z margerytkami. Czy myślisz, że będzie dużo osób?

— Masa! Rozchwytyano już wszystkie zaproszenia. Lękam się, że będzie natłok.

— Musimy przyjść wcześniej.

— Książdz dziekan jest uszczęśliwiony... Chcicie zobaczyć jakie miejsce są zarezerwowane? Pięć rzędów zarezerwowałam.

Ada kładzie przed niemi arkusz papieru, pokrytego szeregami kwadracików zrobionych czerwonym ołówkiem. Telcyda i Róża pochylają się nad nim, Joasia i Marynia czekają na swą kolej.

— Nr. 3 książdz dziekan! — czyta Telcyda... Nr. 5 starszy wikary!... Nr. 6 przewodniczący Katolickiej Młodzieży... Nr. 7 przewodnicząca Tow. św. Wincentego a Paulo... Na 8 kanonik Burau!... Ciekawam, czy raczy mi się ukłonić... Nr. 9, 10, 11, 12...

— To są miejsca dla księży z innych parafii, — przerwała Ada — Nr. 32 panna Telcyda Davernis. Dałam kuzynce dobre miejsce? co?...

— Wyborne, świetne!... W samym środku. Będziemy widziane przez całą salę!

— Nr. 33, 34, 35, 36 panny: Róża, Joanna, Marja Davernis i panna Ada... A dlaczego na Nr. 37 nikt nie jest napisany?

— Obiecałam ten numer komuś, co się po niego nie zgłasza. Może zapomniał.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Pincio i spoglądała na przepiękną bazylikę św. Piotra, za której olbrzymią kopułą pochyło chować się słońce.

Jaki wspaniały widok.

Spoglądała na Watykan i bazylikę. Odmiosła wrażenie, jakoby z wydzierającej się ku niebu świątyni spłynęła na nią fala dobroci i pokoju, otoczyła jej postać, wniknęła w nią i wypełniła po brzegi. Mable czuła, że odzyskuje życie...

Lekko oparła się o Jerzego, który otoczył ją ramieniem. Stali tak kilka minut, a następnie skierowali się ku plantacjom.

Tutaj ogarnął ich wir i rozgwar życia miejskiego.

Środkiem jezdni ciągnął sznur samochodów i pojazdów konnych, alejami natomiast kroczyło mrowie różnobarwnego tłumy, korzystającego z dobrodziejstw świeżego powietrza. Wśród tych dziesiątek ludzi Mable czuła się nieswojo.

Wtem rozjaśniła jej zasmucona twarzyczka, ujrzała bowiem na ławeczce pod jedną z palm państwo Spencer z córkami. Uczuła się zżawsza. Wyprzedziła Jerzego i pobięła ku przyjaciółce.

Od śmierci ojca nie widziała się z Grace, jedynie podczas pogrzebu, gdy składano jej kondolencję. Wprawdzie otrzymała list od Grace, w którym pisała, że odwiedzi ją, gdy tego zażąda, ale była to tylko delikatność ze strony Grace, nie chciała bowiem nie-

pokość swą wizytą dom, nawiedzony przez śmierć.

Mable i Jerzy przywitani się i usiedli także na ławce.

Rozmowa toczyła się na ogólnikowe tematy, choć myśli zajęte były wyłącznie sprawą morderstwa. Odczuli to wszyscy i dlatego pogawędka jakoś się nie kleiła. Mimoto, zupełnie bezwiednie, poczęli krążyć dokoła śmierci ojca Mable. Chociaż nie mówiono o samem morderstwie, wspomniano jednak o przyszłości Mable, że wkrótce opuści Rzym i uda się do Anglii, aby tam — u boku Jerzego — zacząć nowe życie.

Narzeczeni słuchali tego, jak jakiejś dalekiej, słodkiej melodji, która ogarniała ich coraz bardziej i stawała się coraz głośniejszą. Zwolna sami uderzyli w te same struny i poczęli opowiadać o dalekiej ojczyźnie.

Gdy tak zajęci byli rozmową, Jerzy ujrzał w oddali twarz fakira.

Gawer Rashim szedł sam i zwolna zbliżał się ku nim. Wreszcie spostrzegł towarzystwo pod palmą. Był jeszcze za daleko, aby się ukłonić, a ponieważ znalazł się na sekundę, jakby rozmyślając, czy nie zrobiłby lepiej zbaczając. Ale już w następnej chwili uniósł wysoko głowę i kroczył przed siebie. Wyraźnie skierował się ku miejscu, gdzie siedzieli.

W oparach białej trucizny

Pochodzenie, wyrób i handel narkotykami

Wyrób narkotyków jest dzisiaj przeważnie związany z chemią tak zwanych alkaloidów, substancji o bardzo skomplikowanej budowie, a zawartych w różnych roślinach, przeważnie tropikalnych. Oczywiście, że narkotyki, jako środki o działaniu fizjologiczno-pobudzającym, czy innym, znane były i przed naukowym rozpoznananiem właściwych substancji czynnych i jako takie, to jest w postaci różnych części roślin,

używane były nawet przez ludzi pierwotnych.

Alkaloidy pod względem chemicznym są zasadami ograniczonymi, to znaczy że posiadają własności alkaliczne podobne do ługu sodowego lub amoniaku, tylko w stopniu nierównie słabszym (stąd ich nazwa). Zawarte są w roślinach, w postaci związanej z kwasami jako sole rozpuszczone. W ogólnych przeto zarysach wydobycia ich i wyosabniania wygląda następująco.

Najpierw wyciąga się sok z rozrartych komórek

odnośnych części roślin, na który z kolei działa się silnymi zasadami mineralnymi, na przykład mlekiem wapiennym, przez co alkaloidy, jako słabe zasady, uwalniają się.

Jest to naturalnie tylko całkiem ogólnie scharakteryzowany sposób fabrykacji, gdyż w rzeczywistości izolowanie czystych alkaloidów jest rzeczą niezmiernie mozolną i skomplikowaną, a dla każdego gatunku roślin wymaga zastosowania innych zabiegów.

Przedewszystkiem i samo występowanie alkaloidów u roślin jest dość urozmaicone. Miejscem ich gromadzenia przez roślinę mogą być więc tak samo dobrze korzenie, na przykład berberyna w berberysie lub atropina w belladonie, jak też i wszystkie inne części roślinne. Kokainę, na przykład, i jej pokrewne alkaloidy znajdujemy znów

tylko w liściach podzwrotnikowego krzewu koka,

podobnie jak i nikotynę w liściach tytoniu. Bardzo często też i nasiona, względnie owoce są siedliskiem alkaloidów. Do takich należą alkaloidy opiumowe: morfina, kodeina, heroína papaweryna, które wszystkie zawarte są w soku mlecznym główki maku, jak i alkaloidy: strychnina i brucyna, zawarte w nasionach znanej w toksologii roślinie „strychnis nux vomica”. Nawet i kora drzew może być miejscem występowania alkaloidów, jak to widzimy w przypadku drzewa chinowego, zawierającego tak dobroczynną chininę.

Zawartość alkaloidów w roślinach jest przeważnie niewielką. Wielką i decydującą rolę odegrała tu jednak

staranna hodowla i dobór gatunku.

Jako klasyczny przykład służyć może drzewo chinowe. Podczas gdy pierwotne drzewa chinowe w Ameryce Południowej zawierały w korze tylko coś około dwa procent alkaloidu, to po rabunkowym wyniszczeniu ich wyhodowano plantacyjnie w Indiach Holenderskich uszlachetniony gatunek, który

zawiera aż do piętnaście procent tej cennej substancji w korze!

Podobnie, choć nie w takim stopniu, ma się rzecz i z krzewem koka, dostarczającym kokainę, tytaniem i tak dalej.

Wszystkie alkaloidy są truciznami i to bardzo silnymi. Jako trucizny do tępienia różnych szkodników świata zwierzęcego stosuje się jednak tylko strychninę i brucynę, podczas gdy inne

używa się w lecznictwie i jako środki odurzające.

Jeśli idzie o działanie fizjologiczne różnych alkaloidów, czy w jednym, czy w drugim kierunku, to jest ono tak dobre znane z opisów, że nie wymaga osobnego omówienia. Bardziej natomiast jest zastanawiającem że mimo ostrego zakazu stosowania narkotyków poza lecznictwem ze strony wszystkich niemal państw cywilizowanych, narkomania czyli

odurzanie się narkotykami rozprzestrzenia się coraz więcej i czyni w niektórych krajach straszne spustoszenia moralne i fizyczne.

Wystarczy nadmienić, że pięćdziesiąt procent przestępstw w Egipcie bywają popełniane przez narkomanów.

A przecież Konwencja Opiumowa, zawarta w roku 1912 i rozszerzona w roku 1919, do której należą niemal wszystkie państwa kulturalne, kładzie za obowiązek tępienie nielegalnego handlu narkotykami, a prócz tego cały handel kokainą nominalnie stoi pod kontrolą Ligi Narodów. Ze skutek jest wręcz odwrotny, niż po tak szumnie brzmiących nazwach można się było spodziewać, przyczyna leży głównie w tem, że

niektóre państwa są gospodarczo bardzo silnie zainteresowane rozwojem handlu narkotykami.

Taka Turcja na przykład posiada szeroko rozwinięty domowy przemysł opiumowy. Przez ograniczenie tego przemysłu pozabawioniby poprostu szerokie warstwy jej ludności egzystencji. W Holandji znów istnieje potężna finansowa grupa przemysłowców kokainy i chininy, która skupia

w swoich rękach całą produkcję surowca, dzieląc tem samym monopol na wyrób tego narkotyku. A bez kontroli i ograniczenia hodowli roślin dostarczających narkotyków, sama kontrola handlowa nie przedstawia żadnej wartości, bo drogą przemysłu i zakonspirowanego handlu towaru, zwłaszcza taki,

zawsze dojdzie do rąk go łaknących.

I nic dziwnego, że w tym stanie rzeczy

Komisja Ekspertów Konferencji Opiumowej w Genewie oceniła produkcję światową na rok 1924, tylko narkotyków opiumowych (więc bez kokainy), do 8 600 tonn, podczas gdy z raportu, złożonego w Lidze Narodów w roku 1929 wynika, że ogólne zużycie tych wyrobów dla celów leczniczych, nie przekracza 70 tonn rocznie.

Z odległości 2100 km lekarz wyleczył chorego

24 godziny przy „radjo-łożu“ marynarza

Pisma norweskie opowiadają o interesującym wypadku uratowania życia norweskiego marynarza, który zagłował na stateczku towarowym „Dagrund” ze Sydney do San Francisco.

Marynarz ten, który był na tym statku pierwszym sternikiem, nagle zachorował i przez 12 dni nie przyjmował pożywienia.

Ponieważ załoga tego statku była bardzo mała, więc nie było mowy o tem, ażeby zwrócić się do lekarza okrętowego. Małe statki nie mogą sobie pozwolić na „luksus” posiadania lekarza okrętowego. Kapitan

postanowił jednak uratować życie swojego marynarza przy pomocy telegrafu bez drutu. Telegrafista godzinami wysyłał odpowiednie znaki na wszystkie strony świata, ale żadna odpowiedź nie nadchodziła. Wobec tego dano za wygraną, i telegrafista nie nadawał dalej sygnałów.

Dopiero w jakiś czas potem

dały się słyszeć bardzo słabe sygnały alfabetem Morsego.

Pochodziły one z angielskiego statku „Orama”, który usłyszał wołanie. Odległość pomiędzy obu statkami wynosiła przeszło

1.700 kilometrów, powiększała się jednak z każdą chwilą, gdyż „Orama” płynął w przeciwnym kierunku z San Francisco do Azji wschodniej. Mimo to angielski lekarz okrętowy mógł otrzymać drogą radjowa dokładny opis przebiegu choroby i

po krótkim czasie nadeszły pierwsze jego zarządzenia:

jakie lekarstwa musi pacjent przyjąć, jak go żywić, jak i gdzie go masować i t. d.

Przez 24 godziny siedzieli norweski telegrafista i angielski lekarz okrętowy przy aparatach radjowych aż można było stwierdzić pierwsze oznaki poprawy zdrowia pacjenta. Odległość wynosiła już 2 100 km. Sygnały Morsego były już słychać jako słabe brzęczenie, ale stan chorego poprawiał się wyraźnie. Przeszedł już kryzys.

Wreszcie po 46 godzinach, gdy sygnały Morsego można było chwycić jedynie w przerwach i jeszcze słabiej, zawiadomili Norwegowie lekarza, że pacjent przyjmuje pożywienie i

nie grozi mu już niebezpieczeństwo.

Zapytali, jakie honorarium należy się ofiarować lekarzowi, który dzień i noc „czuwał” przy „radjo-łożu” chorego. Odpowiedź brzmiała:

— Nie nie kosztuje, cieszę się, że marynarzowi pomogłem.

Norweskie pisma przypominają, że podobny wypadek zdarzył się już raz na Pacyfiku. Na norweskim statku „Benjamin Franklin” zachorowało kilku marynarzy w drodze z kanału Panamskiego do San Pedro. Amerykański parowiec „Virginia” schwycił wołanie radjowe, zawrócił i

po pięciu godzinach przyniósł im lekarską pomoc.

Wówczas też nie przyjęto honorarium natomiast norweski urząd marynarski posłał amerykańskiemu kapitanowi i lekarzowi podarunek w postaci statku Wikingów w miniaturowej, wykonanego w srebrze.

W Japonii mimo wielkiego postępu, zachowuje się w domu jeszcze dawne tradycje. Oto japoński wiceadmirał Sankichi Takahashi w kole rodzinnem wypisuje, jak każde zwyczaj dawny, życzenia noworoczne.

— 136 —

Jerzy zamilkł i utkwiał wzrok w fakira. Reszta towarzystwa też milczała i wiodła wzrokiem za kapitanem.

Mable, zobaczywszy Hindusa, wzdrgnęła się.

Państwo Spencer wiedzieli od doktora Gronderi, że Jerzy uważał fakira za mordercę, w napięciu więc oczekiwali, co przyniesie najbliższa sekunda.

Gdy Gawar Rashim podszedł na jakieś dziesięć kroków i uchylił kapelusza, aby złożyć uprzejmy ukłon, Jerzy zerwał się. Ciało jego było jak jeden muskuł, ręce zacisnęły się w pięści, a laska w prawej dłoni drgała, jakby oczekując, kiedy ma ze światem opaść na plecy fakira.

Hindus zauważył to i widocznie przypomniał sobie, że tak stoją Anglicy w jego Indiach, tylko zamiast laski trzymają w ręku kańczuk, którym uczą poszanowania dla siebie. Z wyrazem najwyższej nienawiści której w tej chwili nie zdołał nawet ukryć, spojrzął w oczy Jerzego. Zawahał się na moment, lecz zaraz ożył dawny wyraz twarzy i dokończywszy ukłonu przeszedł obok siedzących.

Jerzy odetchnął.

Odwracając się, zauważył jeszcze, jak Mable, trupio blada, lekkim skinieniem głowy odpowiedziała na ukłon fakira. Nie mógł się opanować i krzyknął w języku

— 133 —

Dziewczę spojrzało na Jerzego wzrokiem pełnym miłości, następnie spytało doktora prawie prosząco:

— Doktorze, bardzo tego pragnę, ale co mam zrobić?

— No, — uśmiechnął się lekarz — nie trudnego. Musi pani być tylko grzeczna i posłuszna. Przedewszystkiem nakazuję pani codziennie odbyć długą przechadzkę, ale nie na odludziu, lecz tam gdzie pulsuje życie, gdzie dużo ruchu. W ten sposób nabierze pani innych myśli.

— Z tem będzie gorzej, doktorze.

— Proszę się nie obawiać i spróbować, a zacząć można od dzisiaj. Przypuszczam, że spotka pani swą przyjaciółkę, Grace Spencer.

— Czy Grace chodzi na przechadki?

— spytała Mable z lekką radością w głosie.

— Owszem, nawet z rodzicami. Dziś będą na Monte Pincio, umówiliśmy się tam przyjdź również i mam nadzieję, że panią spotkam.

— Przypuszczam.

— Nie ma pani przypuszczać, lecz przyrzec więc usłucha mnie pani?

— Przyrzekam.

Doktor pożegnał się.

I rzeczywiście po południu stała Mable z Jerzym na obszernym tarasie na Monte

Milodź Fakira.

Styczeń
15
WTOREK

Kalendarz (zym.-kat.)
Wtorek: Pawła
Środa: Marceliego
Kalendarz słowiański
Wtorek: Domoława
Środa: Włodzimierza
Słońca: wschód 7.56
zachód 16.07
Długość dnia 8 godz. 10 m.
Księżyc: wschód 12.02
zachód 4.52
Faza: 4 dni przed pełnią.

Adres redakcji i administracji w Łodzi
telefon redakcji i administracji 173-55
Piotrkowska 91
Godziny przyjęć dla interesentów
od 10-12

Dyżury nocne aptek

Nocy dzisiejszej dyżurują apteki: M. Kacperkiewicz, Zgierska 54, J. Sitkiewicz, Kopernika 26, I. Zundelewicz, Piotrkowska 25, S. Bojarskiego, Przejazd 19, M. Lysca, Piotrkowska 193, A. Rychtera i B. Łobody, 11 Listopada 86.

Teatry łódzkie

Teatr Miejski — „2:2 Mecz małżeński”
Teatr Popularny — „Djabel w Łodzi”
Alhambra — „Adam i Ewa”

Kina chrześcijańskie

Adria-Metro — „Jej wysokość całuje”
Bratnia Strzecha — „Miłość na rozkaz”
Czarowna noc
Bajka — „Symfonia życia”
Casino — „Julika”
Corso — „Przedmieście”
Czary — „Ślad o świecie”
Capitol — „Śmierć odpoczywa”
Grand Kino — „Uwielbiana”
Mimoza — „Całubi”
Mewa — „Książę Arkadij”
Miraż — „Petersburskie noce”
Przedwiośnie — „Imperatorowa”
Palace — „Jej szampańska noc”
Luna — „Pani i jej szofer”
Ludowy — „W. księżna Aleksandra”
Rekord — „W pogoni za księżycem”
Słońce — „Handel żywym towarem”
Stylowy — „Czar walca wiedeńskiego”
Zachęta — „Zakazana melodia”

Komunikaty

Smutny bilans. Pogotowie ratunkowe miejskie zanotowało w ciągu 1934 roku 9858 wyjazdów do nieszczęśliwych wypadków, zaś pogotowie ubezpieczalni 20 935 wyjazdów. Zestawienia jednego tylko pogotowia miejskiego wykazują 3770 różnych urazów, z powodu bójek, napaści i t. d. co wskazuje, że bezpieczeństwo publiczne w Łodzi nie jest idealne. Następnie zanotowano 550 samobójstw, oraz 2402 wypadki różnych zasłabnięć nagłych. Charakterystycznym jest, że zanotowano 1376 różnych zasłabnięć, w czym lwia część stanowią wypadki zasłabnięcia z głodu. Zanotowano również aż 1227 wypadków poronień i porodów na ulicy, co jest drugim świadectwem niedzy łódzkiej. Wypadków przejechań notowano 411, oraz wypadków śmierci z tych czy innych przyczyn około 200. (k)

Oplatek w śródmieściu. Onegdaj w niedzielę, dn. 13 bm., w lokalu Stronnictwa Narodowego Kolo Łódź-Śródmieście (Nawrot 92) odbył się tradycyjny „oplatek”, połączony z tańcami. Uroczystość rozpoczęła się o godz. 13.30. Przy skromnym poczęstunku nastąpiły okolicznościowe przemówienia. Przemawiał prezes Kola dr. Czesław Rostkowski, następnie p. Czernik, p. Szczęsny i p. Podgórski. Wzniesiono toasty na cześć Dmowskiego, Hallera, b. więźniów narodowych i prezesa Kola, poczem odśpiewano „Hymn Młodych”. Z kolei wszyscy zebrani śpiewali oplatek, zapalono choinki i w podniosłym nastroju odśpiewano kolendy. Następnie rozpoczęły się tańce, które trwały do godziny 24-ej.

Kronika policyjna i sądowa

Kto po kim dołki kopie. Do policji zgłosił je handlarz świni Antoni Zaremba z ul. Majowej 4 i zameldował, że na drodze z Aleksandrowa napadło nań dwóch osobników, którzy poranili go kijami oraz zrabowali pieniądze w sumie 450 zł.
Znanie to potwierdziły liczne rany głowy i ciała, jakie nosił Zaremba. — Wszczęte dochodzenie ujawniło, że napad istotnie miał miejsce, lecz z całkiem innych powodów. Zaremba mianowicie chodził do żony jednego z robotników zamieszkałego przy szosie Aleksandrowskiej na Zabieńcu, niejakiego Zygmunta Banasiaka. Zdradzony małż., dowiedziawszy się o wizytach handlarza, wraz ze swym szwagrem, bratem żony zaczęli się i obaj sprawili srogie lanie kijami Zarembie. Ten przez zemstę oskarżył ich o napad i rabunek 450 zł, które istotnie miał, lecz które pozostawił w domu przed pojęciem na... randkę.
Po ustaleniu tych faktów, Banasiaka i jego szwagra Jaworskiego pociągnięto do odpowiedzialności karnej, natomiast Zarembę zatrzymano pod zarzutem oskarżenia i wprowadzenia władzy w błąd. (k)

Zydzi biją na alarm

Prasa żydowska o łódzkiej narodowej radzie miejskiej

Łódź, dnia 12 stycznia.

Kto miał możność obserwowania „wyczynów” radnych żydowskich na drugim posiedzeniu rady miejskiej w Łodzi, łatwo zorientował się, że najzaciekwsze ataki na większość narodową pójda ze strony przedstawicieli żydowskiej ludności, przy akompaniamencie „sanatorów” i socjalistów... Posiedzenie to bowiem było tak charakterystyczne, jak żadne inne. O „ustosunkowaniu się” poszczególnych mówców z klubu żydowskiego informowaliśmy czytelników w swoim czasie. Dzisiaj warto zaznaczyć się z głosami prasy żydowskiej, pisanej w języku żydowskim. Łódzki „Najer Foksbliatt” pisał tak:

„Pierwsze posiedzenie łódzkiej rady miejskiej ujawniło społeczeństwu żydowskiemu drogi, któremi kręczyć mają endecy w nowej radzie miejskiej. Takiego otwartego powiedzenia odnośnie wyrzucenia 200-tysięcznej ludności żydowskiej z Łodzi, takiego otwartego przyznania się do „wzorów niemieckich”, które chce się teraz stosować w Polsce, do tej pory jeszcze nie było z trybuny samorządowej, tegożymi jeszcze nie słyszeli, nie słyszeliśmy też tak cynicznych wymysłów i gróźb pod adresem Żydów. Pozbawiono nas ostatecznej iluzji co do tego, jaką politykę stosować ma w stosunku do nas 39 radnych.”

Ażby sobie już z wczasu utorować drogę w masach od samego początku rozpoczynają akcję. Mimo, że nie było hecaństwa antysemitki. „Zbawca” adw. Kowalski wyraził zdanie, że endecy program żydowski przeprowadzą będzie z całą bezwzględnością.

Celem tej nagonki było przestraszyć Żydów, na traszyć ich tak dalece, żeby wystarczyło na całą kadencję. Dobrze się stało też, że radni żydowscy, a w pierwszym rzędzie adw. Wajeman, pos. Mineberg, Joel, Biały, dr. Krausz, Milman, Holenderski i inni odparowali ten pierwszy atak z całą godnością i siłą. Społeczeństwo żydowskie nie przestraszy się Kapczyńskiego, Czernika, Kowalskiego i innych typów. Nasi przedstawiciele nie zamkną ust, nikt im nie odbierze ich praw. Nie pozwolimy się sprowadzić do kategorii obywateli drugiego rzędu, jak to chcą zrobić „firerzy endecy.”

„Nie pozwolimy się sprowadzać do kategorii drugiego rzędu...” Na ten „argument”, przytoczony przez jednego z mówców żydowskich, z law Obczu Narodowego ktoś odpowiedział: „Drugiej kategorii? Nawet do dziesiątej zaliczyć was nie możemy — bo Polska jest tylko dla Polaków.”

Po dokonaniu wyboru nowego zarządu to samo pismo żydowskie zdubilo się na taką potworną i ohydą bezczelność:

„W głosowaniu na prezydenta wybrany został poseł Stanisław Rymar. Na pierwszego wiceprezydenta wybrany został „znany” adw. Kowalski (33 lata). Na drugiego wiceprezydenta wybrany został „sam” Podgórski. Przewodniczący ogłasza przerwę 10-minutową. Podczas pauzy radni endecy święcą swoje „zwyństwo” przy spirytusie i piwie w bufecie. Po przerwie dokonano wyboru ławników.

„Nowo wybrany prezydent Rymar jest najbardziej ekspansywnym ende-

kiem, od kilku lat już posłuje, znany on jest jako krajny antysemita. Wiceprezdydenci też są dobrze znani na terenie Łodzi.

Adw. Kowalski jest zoologicznym antysemitą. Podgórski dał się dobrze szkolnietwu żydowskiemu we znaki, kiedy był inspektorem szkolnym. Ławnicy Grzegorzak i Stolarek niedawno co dopiero zostali wypuszczeni z więzienia. Kapczyński i Bugaj są znani na naszym bruku antysemitami.

Jest dużo podstaw do domyslenia, że Ministerstwo nie zatwierdzi takich bojalnych figur, jako nie posiadających kwalifikacji do rządzenia miastem.”

Co za perfidja! Co za szatański sposób rozumowania! Naturalnie... „jest dużo podstaw do myślenia, że ministerstwo nie zatwierdzi...” Naturalnie, bo „biedne” Żydki musiałyby zestawiać swoje dobrze płatne posady dla... Polaków. Ale ministerstwo, na szczęście, nie myśli po żydowsku i może... akurat zatwierdzi.

Na zakończenie „Najer Foksbliatt” pisze:

„Endecy zasłużyli się w Łodzi tylko awanturami ulicznymi i zakłócaniem spokoju publicznego. Te należy przypomnieć dziś, kiedy endecy chcą z Łodzi zrobić pierwsze „hitlerowskie” miasto w Polsce.

Endecy chcą zrobić odskocznnię w Łodzi dla antysemitki ataków na całą Polskę. Jesteśmy pewni wszakże, że Żydzi Łódź i z powodzeniem odeprą atak endecy.”

Najcharakterystyczniejsze przytem jest zachowanie „sanacyjnego” „Kurjera Łódzkiego”, który, zacytowawszy kilka wspomnianych wyżej bezczelnych ustępów z „Najer Foksbliattu” — zachmurzył się, nabral wody w usta i ani słówkiem nie pisał przeciwko tym wyglupieniom się... Ano, widać tak musi... OSA

Przygotowania do ingresu J. E. Ks. biskupa Jasińskiego

Kapituła łódzka podzieliła już swe obowiązki, złożone z przyjazdem nowego ordynariusza

Kapituła łódzka podzieliła swe obowiązki, złożone z przyjazdem do Łodzi J. E. ks. biskupa ordynariusza Włodzimierza Jasińskiego, w następujący sposób: Ceremoniałem w czasie powitania, procesji do katedry i w katedrze kierować będą prałaci: ks. Burakowski i ks. Stanisław Mirecki, mając do pomocy studenta uniwersytetu warszawskiego, kleryka Jana Krupczyńskiego.

W komitecie przyjęcia wezmą udział: ks. prał. Wyrzykowski i ks. kan. Siciński, przyjęciem gości zajmie się ks. prał. Szabelski, a niesieniem i odczytaniem z ambony balli Ojca św. ks. prał. ofiojał dr. Bączek.

Tanie mięso nie jest zdrowe. Robotnik Jan Kosztela zamieszkały przy ul. Jasnej 12, oraz jego żona i troje dzieci ulegli zatruciu po spożyciu mięsa, zakupionego po tańszej cenie przez Kosztelową na targu. Przybyły lekarz przepłukał zatrutym żołądki i pozostawił w stanie osłabionym na miejscu. Okazało się, że Kosztelowa mięso zakupiła od jakiegoś handlarza Żyda na rynku Mięso pochodziło z padłego bydła. (k)

Straszny czyn wariata. W Woźnikach umyślowo chorego gospodarz, 48-letni Wawrzyniec Derda, pod wpływem ataku nerwowego zamknął oborę, w której znajdowało się kilka sztuk bydła i trzody chlewniej i następnie oblał strzechę naftą i podpalił, a sam powiesił się na pobliskim drzewie.

Pożar spostrzeżono względnie późno i zdolano uratować jedynie częściowo dom mieszkalny, gdy natomiast reszta budynków spłonęła całkowicie. Straty obliczono na 8 200 zł. Derdę odcięto z drzewa, lecz wszelki ratunek okazał się spóźniony, gdyż desperat nie żył już. (k)

Zydo - „sanacja” twierdzi...

Jak donosi łódzka prasa żydowska „sanacyjna”, plenarne posiedzenie rady miejskiej ma być zwołane na czwartek, 24 b. m.

Na porządku dziennym tego posiedzenia znajdować się ma sprawa regulaminu obrad i sprawa komisji radzieckich i komisji rewizyjnej i t. d.

Widomość powyższą podajemy z obowiązku dziennikarskiego

Kronika Zgierza

Nowe porządki. W ubezpieczalni społecznej w Zgierzu zastosowano ostatnio nową metodę przyjmowania chorych z rodziny ubezpieczonych. Chorych z rodziny ubezpieczonego przyjmuje się tylko w godzinach po południowych. W wyjątkowych tylko wypadkach na wizyte lekarską w porze po południowej może zezwolić kierownik ubezpieczalni.

Za nieprzebranie umowy. Fabrykantowi firmy Wigoprzet, ul. Marsz. Focha, Hofmanowi spisano protokół za nieprzebranie umowy zbiorowej. Hofman płacił dotąd robotnikom za 8 godzin pracy 1,50 zł.

Strażk. W (kalni Żyda Moszka Ickowicza przy ul. Dąbrowskiego zastrajkowali robotnicy ze względu na nieprzebranie przez niego umowy zbiorowej.

Sąd starościński skazał Żyda. Sąd starościński skazał Żyda Drutowskiego, fabrykanta przedzałni przy ul. 1 Maja na 4 tygodnie bezwzględnego aresztu i 1000 zł grzywny za nieprzebranie umowy zbiorowej.

Kronika kaliska

Zatwierdzenie wyborów. W ostatniej chwili dowiadujemy się, że protest, wniesiony przez P. P. S. na dokonane wybory w dniu 20. ub. m., na stanowisko prezydenta i wiceprezydenta, został przez władze nadzorcze odrzucony. Równocześnie komunikują nam, że minister spraw wewnętrznych zamianował na stanowisko prezydenta p. K. Sulistrowskiego i na wiceprezydenta p. M. Siwika. Przybycia wymienionych należy spodziewać się około 15. b. m. Przyjęcia agend zarządu miejskiego nowy prezydent dokona w obecności p. Jelenka, inspektora samorządu woj. łódzkiego.

Zuchwałe włamanie i napad. Onegdaj do lokalu agencji pocztowej w Zbiersku (pcw. kaliski) dokonano zuchwałego włamania. Łupem nieznanych złooczyńców padło zaledwie 70 złotych. Też samej nocy i najprawdopodobniej ci sami osobnicy usiłowali dokonać napadu na plebanję jednak dzięki odwadze domowników zostali spłoszeni i zbiegli w niewłaodnym kierunku. Jak się dowiadujemy, policja jest już na tropie złooczyńców.

Na P. C. K. Staraniem Kola Siostr Pogotowia Sanitarne P. C. K. w gmachu K. S. M. P. zostały odegrane dwie jednoaktówki „Marcowy kawaler” i „Ciotka na wydaniu”. Sztuki odtworzone były b. dobrze. Sala nabita.

Co dzień niesie

Śmierć w obozie cygańskim

Łódź, 14. 1. Na Chojnach w czasie ostatnich silnych mrozów w szalaszach w obozie cygańskim wydarzyło się szereg wypadków. M in. zmarło na śmierć dwoje dzieci, a dalszych troje nabawiło chorób i również zmarło. Ponadto trzy osoby starsze.

Zbrodnia na zabawie

Łódź, 14. 1. W Żurawinach, w czasie odbywającej się zabawy tanecznej, Radzymiński Karol, palając zemsta do Jana Wójcika, strzelił do przeciwnika z rewolweru i położył go trupem na miejscu. Zabójcę aresztowano.

Wybuch benzyny w mieszkaniu

Łódź, 14. 1. W mieszkaniu własnym przy ul. Rzażewskiej 41 Marjanna Janiszewska spowodowała wybuch benzyny przy czyszczeniu ubrania i doznała ciężkich poparzeń. Opatrzona, w stanie nieprzytomnym przewieziono do szpitala.

Pociąg wpadł na powózkę

Łódź, 14. 1. Na torze w pobliżu Wierzelewa pociąg wpadł na powózkę Antoniego Nogi. Wóz został rozstraskany, Noga i dwa konie zostały zabite na miejscu.

Pożar domu

Łódź, 14. 1. Z powodu nieostrożności na strychu domu przy ul. Zakątnej 12 wybuchł pożar. Wśród licznych lokatorów wybuchła panika. Na ratunek przybyły dwa oddziały straży ogniowej, które po półgodzinnej pracy pożar ugasiły. Zniszczony został dach, poddasze oraz częściowo górne piętro. Szkody obliczono na 12 tys. złotych.

Wiecie zbiega

Łódź, 14. 1. Zarządzony w sądzie okręgowym w Łodzi na 4 lata więzienia niej, Mikołajczyk, zmyliwszy czujność zbiegł. Policja po kilkuniedniowych poszukiwaniach ustaliła, że zbieg ukrywa się w mieszkaniu Wolskiej, przy ul. Lipowej 46. Ujęto go w chwili, gdy opuszczał mieszkanie i skutego kajdanami przewieziono do więzienia.

Dnia 12 stycznia 1935 r., zmarł po krótkiej lecz ciężkiej chorobie w 81 roku życia, opatrzony Sakramentami św., mój najdroższy mąż, najlepszy ojciec, teść troskliwy dziadek, brat, wujek i stryj, ś. p.

Józef Jagodziński

były ziemianin, honorowy członek Kółka Rolniczego w Kiekrzu. Eksportacja zwłok z domu żałoby w Psarskim do kościoła paraf. w Kiekrzu we wtorek, 15. bm. o godz. 9, o czym zawiadamiają w ciężkim smutku pogrążeni żona i Adamstwo Błażyszscy z rodziną. Psarskie, Rogierowko, Poznań. Powózki oczekiwać będą na stacji w Kiekrzu we wtorek o godz. 8,30. Osobnych zawiadomień nie wysyła się. Zakład pogrzeb. Bracia Nowak Poznań Plac Nowomiejski 10 tel. 10-46.

Pianina i fortepiany
światowej sławy marki
Arnold Fibiger
po cenach fabrycznych dostarcza fabryka:
Kalisz, Szopena 9.

Szkoło okienne, ogrodowe, ornamentowe, dachowe itp.
szyby wystawowe i lustra
Obrazy — — — Kit szklarski
Polskie Biuro Sprzedaży Szkła S. A.
Poznań, Małe Garbary 7a. Tel. 28-63
Pg 2040-18 171
Oddział w Łodzi, ul. Wigury 15, tel. 134-53.

Drewna do
Drewniaków i Okulaków
w solidnym wykonaniu po cenach konkurencyjnych poleca
LEON ZUROWSKI
skład drzewa i obróbka.
Poznań, ulica Raczynskich 5/8
przy placu Bernardyńskim.
Telefon 10-87 dg 4719

Ponczochy - skarpetki
oraz
rekawiczki wełniane
poleca firma
Julja Macher, Łódź,
Piotrkowska 129. n 143:3

Dnia 11 stycznia 1935 r., zmarł długoletni członek Towarzystwa naszego, ś. p.

Franciszek Palczewski

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 15-go stycznia o godz. 3.15 po poł. z kościoła „Pod Opatrznością” na Śródce na cmentarz archikatedralny. O liczny udział członków w pogrzebie prosi
ng 4702/3
Tow. Młodych Przemysłowców w Poznaniu.

Bezsensowność wyniszcza organizm

powstaje głównie wskutek zaburzeń układu nerwowego. Ziola Magistra Wolskiego „Pasiverosa” zawierające Kwiat Meki (Pankaj) i Passiflorę łagodzą zaburzenia systemu nerwowego nerwice serca. bóle głowy, histeryję i spowodują krzepięcy sen. ZIOLA za znak ochr. „PASIVEROSA” do nabycia w aptekach i drogeriach. nr 11 156
Wytwórnia Magister H. Wolski, Warszawa, Ziola 14 m. L.

Dnia 11 stycznia 1935 r., rozstał się z tym światem, opatrzony Sakramentami św., nasz wielce zasłużony skarbnik, ś. p.

Franciszek Palczewski

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 15. bm. o godzinie 3.15 po południu z kościoła na Śródce. O liczny udział Szan. Członków uprasza
Zarząd Tow. „Sobieski”
w Poznaniu.
d 706

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-linowy milimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 924, n 2745, d 1790 i t. d = i słowo.

Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz 10.30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz 10.15

7. SPRZEDAŻE

Gospodarstwo

110 pszenno-żytniej dwór. 6 pokoi zabudowania masywne, cena 10 000.— wpłaty 10 000.— Kwiatkowski Poznań, Działuńskich 10 zd 455 729

Majątek

1500 pszennej, zabudowania, inwentarze nadkompletne, wysoka kultura, bez żużla zamienie na kamieniec do piły. Kwiatkowski, Poznań, Działuńskich 10. zd 45 728

Dom

nowomasywny, trzybalkonowy, chłewy z murki ogrodu przy kościele. Poznań 2 900.— wpłaty 3 000.— Bartkowiak, Dopiewo. zd 45 795

Gospodarstwo

63 morgi zarządku przy szlacheckim położeniu. Hojan. Golez. wo. powiat Poznań zd 43 618

Piekarskie

urządzenie bardzo korzystnie i tanio sprzedam. Poznań, Młyńska 4, mieszkanie 1. zd 45 810

42 buraczanych

Oberża Sala Skła bezkonkurencyjne, zabudowania wspaniałe, żywy masywny inwentarz nadkompletny. Poznań 22 000.— Bartkowiak, Dopiewo. zd 45 793

18. DZIERŻAWY

Skład

towarów lokciowych, krótkich, mieszkaniami na prowincji, niemiecka okolica 25.— z bez konkurencji. Poznań, Strumykowa 84, właściciel. zd 44 004

Poszukuję

dzierżawy ogrodnictwa zaraz lub marca, także na majątku. Wincenty Michalski, Zabłocko, poczta Wylatowo powiat Mogilno. zd 44 988

Rosztówka

200 pszennej, dwór, 4 pokoi zabudowania, inwentarz kompletny w dzierżawie przejęcie 0 000.— Kwiatkowski Poznań, Działuńskich 10 zd 45 730

700

buraczanych kompletne inwentarze, dworek dziesięciookojowy, 12 lat 12 000 Mroczkowski, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 20, Tunel Warszawski. zd 4 825

Fiekarni

poszukuje doręczyć prosperującej celem umiaru, Łaskawe oferty pod „Piekarni” Agencja Ośrodek Wronki ng 4586

100 buraczanych inwentarzy, zabudowania pierwszorzędne 35 000, 60 pszennych inwentarzami 2 000 Mroczkowski, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 20, Tunel Warszawski zd 45 819

23. ROZMAITE
Akuszerka
Kleinwiltnera w Poznaniu centrum placu Romosa Szymańskiego 2 pierwsze piętro (swo) drugi dom od placu św. Józefa skiego. zd 31 502/

25. SZUKA POSADY
Ogłoszenia do 30 słów dla poszukujących posady w tej rubryce obliczamy po jednej trzeciej cenę drobnych

Uczeń
rzeźbiński z półroczną praktyką szuka dalszej nauki. Oferty Kurjer Poznański zd 43 648

Administrator rolniczy
najlepsze referencje, szuka odpowiedniego zarządu dóbr. Adres A. Nosalewski, Bieganów, p. Secemin Kielecki. zd 44 162

Poszukuje
posady urzędnika lub pisarza gosp. lat 30, szkoła rolnicza 7 lat praktycznych majatkach. Świadectwa — referencje dobre. Zł. 5000 Kozanowa pocz. Pniewy. zd 43 357

Dzielnicy
kolodziej, trzema ludźmi przyjmie posadę na większym majątku — wykonuje również prace stolarską, bednarską, bardzo dobre świadectwa. Oferty Kurjer Poznański zd 45 607

Dyplomowany
Inżynier-mechanik absolwent Politechniki Gdańskiej poszukuje posady. Władza językiem polskim i niemieckim. Oferty Fuchs — Łódź, Piotrkowska 50 sub „Inżynier”. ng 4 456

Córka inwalidy
wojennego, lat 20, ekspedientka szuka pracy w zawodzie wzyl. jako pomocnica biurowa. Łaskawe zgłoszenia uprasza Związek Inwalidów Wojennych R. P. Okręg Kolo Poznań, ul. Kozia 8, tel. 29-94. zdg 45 923 4

Córka wdowy
wojennej lat 20, pomocnica aptekarska, szuka pracy jakiegokolwiek. Łaskawe zgłoszenia uprasza Związek Inwalidów Wojennych R. P. Okręgowe Kolo Poznań, ul. Kozia 8, tel. 29-94. zdg 45 923 6

Młynarz
obeznany z wszelkimi motorami, może służyć kaucej, poszukuje posady od 1. 2. lub później. Kazimierz Nowak, Tarnówko, poczta Boraszyn, pow. Czaraków. ng 4 892

Ogrodnik
kawaler, lat 25 szuka posady zaraz lub później. Oferty Kurjer Poznański zd 45 784

Zaraz portjera
lub później poszukuje posady magazyniera, woźnego, przedstawiciela lub tem podobne młody, dzielny, uczciwy handlowiec. — Służyć może najlepszymi poleceniami oraz ewent. gwarancją. — Łaskawe oferty i. Kawka Skarzewy (Poma) ul. Zamkowa 1. zdg 45 927

Owczarz
z przedziadów w średnim wieku, dobrymi poleceniami, zmieni posadę od 1. kwiet 1935 roku. — Oferty Kurjer, Poznański. zdg 45 944

Służąca
wiejska do wszystkiego szuka posady od zaraz. Oferty Kurjer Poznański zdg 45 688

Syn inwalidy
wojennego lat 16, szuka nauki w zawodzie ślusarskim wzyl. do posyłek Łaskawe zgłoszenia uprasza Związek Inwalidów Wojennych R. P. Okręg Kolo Poznań, ul. Kozia 8, tel. 29-94. zdg 45 921 2

27. WOJNE MIEJSCA
Fryzjerka
potrzebna na prowincję zaraz z całym utrzymaniem i pensją — Grodzisk, skrzynka pocztowa 28. zd 15 651

Nauczycielka
skromna potrzebna 12 i 7 lat dzieci. Zgłoszenia, wiek, warunki kopie. Majętność Bedzito, Barcin. zdg 45 929

Idąc na **BAL** pamiętaj, że powodzenie w tańcu zapewni Ci **DINOL** — plyn od potu. Tz 15

Humor zagraniczny

On: — Nie rozumiem, jak możesz nazywać kapeluszem to coś, co masz na głowie!
Ona: — A ja nie pojmuję, jak możesz nazywać głową to, co masz pod kapeluszem!

(Domenica — Medjolan). S. F.

programy radiowe

WARSZAWA

Środa, dn. 16. stycznia.

6.45 audycja poranna; 12.10 koncert zespołu Wiesława Wilkosa; 15.00 dziennik południowy; 15.05 arje operowe (płyty); 16.00 znowu „Bandyt” w radio z Fryderykiem Jarosym na czele Mała Rewja w wyk. art. „Stara Banda”; 16.45 program dla dzieci starszych: „Chwilka pytań” w red. Wacława Frenki; 17.00 arje operkowe (płyty); 17.25 „Lekceważenie pracy” — wygl. Kamila N. domowej; 18.00 wiadomości (pogadanka dla kobiet); 17.35 recital śpiewaczy Adama Kociuszewskiego; 17.50 poradki sportowe; 18.00 skrzynka pocztowa rolnicza; 18.15 J. Bralms: Trio fortepianowe c-moll op. 101; 18.45 odczyt gospodarczy; 19.00 „W krainie kołysnek” — płyty; 19.20 pogadanka aktualna; 19.30 utwory na ksylofon (płyty); 19.50 wiadomości sportowe; 20.00 wieczór romantyczny; 20.45 dziennik wieczorny; 23.55 „Jak pracujemy w Polsce”; 21.00 koncert chopinowski w wykonaniu Maryll Jonassony; 21.30 „Uniwersytet Jagielloński w Krakowie” odczyt w języku angielskim — wygl. dr. Henryk Barysz, Tr. z Krakowa; 21.40 recital skrzypcowy Irenej Dubiskiej; 22.00 koncert reklamowy; 22.15 muzyka taneczna z dancem „Oaza”.

KRAKÓW

Środa, dn. 16. stycznia.

Poznań — 13.05 muz. symf. z płyt; 15.45 „Jad weża jako środek lekarski” wygl. dr. J. Różka; 16.55 „O racjonalność prac lotniczych młodzieży wielkopolskiej”, wygl. p. Pirko; 17.00 rec. skrzypcowy W. Botha; 18.00 program czwartku literackiego omówi dr. K. Troczyński; 19.30 ensemble operowe z płyt; 21.30 „Dlaczego nie należy stawiać wody na kaloryferach” wygl. p. F. Witarski; 22.15 muz. tan. z „Esplanade”.
Katowice — 13.05 koncert z płyt; 15.45 „Czy chrześcijaństwo bankrutowało?” wygl. ks. dr. B. Itoński; 17.00 koncert w wyk. chóru męskiego „Huty Baildon” pod kier. J. Jesionka; 18.00 „Co kocha o wychowaniu fizycznym i sporcie widzowie powinni?” wygl. J. Wnek; 19.00 muz. operkowe z płyt; 19.30 muz. pop. z płyt; 21.30 „O metodzie naukowej badania” wygl. prof. dr. W. Wilkisz; 23.05 skrzynka franc.
Kraków — 13.05 arje operowe z płyt; 15.35 „Frontem do morza”; 15.45 fragment teatralny; 17.00 tańce symf. z płyt; 18.00 „Encyklopedia mówiona”; 19.00 muz. z płyt; 19.30 „W górach alpejskich” z płyt; 21.30 „Uniwersytet Jagielloński w Krakowie” odcz. w języku angielskim.
Łódź — 13.05 arje operowe z płyt; 15.45 fragment teatralny

„Noce loty” sztuka A. M. Lisiewiczów; 17.00 arje operkowe z płyt; 18.00 nauka stenografii; Łódź — 15.45 fragment teatralny; 18.00 francuskie piosenki z płyt; 21.30 muz. z płyt.

ZAGRANICZNE

Środa, dn. 16. stycznia.
Radio Paris — 21.00 „Lucja z Laueremoor” op. Donizettiego. Londyn — 23.30 muz. lekka; 21.00 „Azef” melodramat z czasów Rosji carskiej; 23.00 rewja styczniowa; 24.00 muz. tan. Luksemburg — 19.30 muzyka lekka i tan. — wieczór polski; 20.40 muz. lekka. Koenigswusterhausen — 14.00 muz. lekka; 16.00 koncert; 17.30 koncert solistów; 18.50 muz. detta; 20.15 referaty; 21.10 muz. detta; 23.00 muz. tan. Kopenhaga — 20.05 muz. operetkowa; 21.50 solo na altówce; 22.20 płyty. Budapest — 19.30 koncert; 21.15 koncert europejski z Beroumster; 22.20 muz. cygańska. Beroumster — 21.15 koncert europejski — muzyka i pieśni szwajcarskie. Wiedeń — 19.40 arje i duety; 20.15 suchowisko; 21.15 koncert europejski z Beroumster; 22.15 muz. tan. Praga — 11.05 muzyka salonowa; 19.10 koncert ork. wojskowej; 20.00 rec. śpiewaczy; 20.30 suchowisko 23.00 wieczór humorystyczny (dziennikarzy czechosłowackich Sottens — 20.35 koncert symf. Rzym — 21.00 „Ja Traviata” op. Verdi’ego z opery królewskiej.

Przedpłata

na miesiąc styczeń 1935 roku włącznie dodatków tygodniowych „Kłusy” i książkowego dodatku powieściowego w Poznaniu w ekspedycji z 1.95 w szesnastkach z 2.20 z odnośnikiem do domu z 2.20 na prowincji na pocztach już z odnośnikiem do domu kwartalnie 2.34 pod opaską miesięcznie w Polsce z 5.00 w innych krajach z 5.00 Przy 7-miu wylaniach tygodniowo kosztuje „Ośrodek” miesięcznie 2.35 z bez odnośnika do domu. W razie wypadków powodowanych sła wyższa przesyłki w składanie strajków i t. p. wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonej numerów lub odszkodowania.

Redaktor naczelny: Bohdan Jarochowski. — Redaktor odpowiedzialny Andrzej Trella z Poznania. — Za wszystkie wiadomości i artykuły z m. Łodzi odpowiada Leon Trella, 1.6/13, Piotrkowska 91. — Za ogłoszenia i reklamy odpowiada administracja w osobie p. Antoniego Leśniewicza w Poznaniu. — Niezamówionych rekwizytów redakcja nie zwraca. Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt prozaitycznych z datą na dzień następny. Telefon: 44-61, 14-76, 33-07, 35-24, 35-25, 40-72, w niedziela, święta i późnym wieczorem tylko 40-72.

Ogłoszenia

na stronie 6-linowej 15 gr. na stronie 4-linowej przy końcu tekstu redakcyjnego 30 gr. na stronie czwartej 50 gr. na stronie drugiej 60 gr. Przed wiadomością pocztową 100 gr. od 1-linowej milimetr. Drobne ogłoszenia (najwyżej) 100 słów w tem 5 nagłówekowych; słowo nagłówekowe (tłuste) 15 gr. każde dalsze słowo 10 gr. Ogłoszenia do biegącego wydania przyjmujemy do godziny 10.45 a do wydania niedzielnych i świątecznych do godz. 10.15 rano. Za różnice między zestawem a wysokością ogłoszenia, powstała wskutek matrycowania, wydawnictwo nie odpowiada.

Wydawnictwo Drukarnia Polska S. A. w Poznaniu, św. Marcin 70. P. K. O. Poznań nr. 200 146.

Cuda najbliższej przyszłości

Autem pod kanałem La Manche — Wieża wysokości 2000 mtr. — Pływające wyspy na oceanie — Miasto przyszłości — Metropolis nad biegunem północnym Osiedlenie 10 milionów ludzi — Weekend w stratosferze

Siedem cudów świata nazywano owe wielkie wycyny starożytnej sztuki i techniki których sława mityczna przetrwała aż do czasów dzisiejszych. Jakież będą cuda świata najbliższej przyszłości? Weźmy kilka projektów, które dzisiaj wydają się jeszcze wytworami zuchwałej wyobraźni, a które w kilku latach staną się już, być może, rzeczywistością.

Kiedy przed kilku miesiącami oddano do użytku największy tunel podwodny świata pod Mersev w Anglii, oddzielił od nowa w kolach technicznych plan połączenia Anglii i Francji podmorskim tunelem pod kanałem La Manche. Ponieważ dzisiaj punkt ciężkości przyszłej wojny znajduje się prawdopodobnie w powietrzu, przeto odpadały względy militarne, które dotychczas przeciwdziałały się zrealizowaniu tego projektu. Sir Artur Fell, najgorliwszy rzecznik tego projektu jest zdania, że technika już dzisiaj uporać potrafi się z tym projektem.

W ciągu 3 lat powstać ma w Paryżu jedna z najsmielszych budowli świata. Zaakceptowane przez władze plany już są gotowe. Chodzi o wzniesienie wieży 2000 m. wysokości, czyli blisko 7 razy wyższej, od dzisiejszej wieży Eiffla. Dokoła wieży prowadzić będzie autostrada długości 12 km. Na wysokości 1800 m. urządzona będzie stacja obronna lotnicza. Na samym wierzchu urządzone będzie obserwatorium astronomiczne z stacją meteorologiczną. Wieża ta ma być gotowa już na wystawę światową w Paryżu w roku 1937.

W bieżącym roku Amerykanie zamierzają zbudować na Atlantyku trzy olivujące wyspy lotnicze. Każda z tych wysp będzie mniejszej, pół km. długo. Każda z tych wysp posiadać będzie 24 potężnych rur cylindrowych, które, połączone systemem rur podwodnych, nadadzą wyspie potrzebną stałość. Rury te posiadać będą długości 95 m. z czego 32 sterowce będą ponad poziomem wody. Wyspy będą w ten sposób zakotwiczone, że będzie tej można nastawiać do wiatru. Nawet przy najburzliwszym morzu, wyspy te będą zu-

pełnie niewzruszone. Nie trzeba dodawać, że na tych kolosach znajdą pomieszczenia hangary lotnicze, ogrody itd. dla tych, którzy na Weekend będą chcieli urządzić sobie małą wycieczkę.

Prosimy wyobrazić sobie olbrzymi niebotyk, 20 do 25 km. wysokości położony poziomo na ziemi o jednym olbrzymim szybie świetlnym, dokoła którego grupują się

mieszkania, biura i wszystkie inne pomieszczenia. Cały ruch w budynku pozornie bez końca odbywa się w jego poziomym tunelu w dwóch kierunkach. Budynek ten, z miastem dla siebie, przylączonem do jednej z głównych arterii komunikacyjnych. Płaski dach zamieniony jest w jedną olbrzymią promenadę dla spacerowiczów. Miejsca dla kąpiel sło-

tecznych, baseny do pływania, gazony i kwietniki, kał, zapomnieć, że znajdujemy się nad wielkim miastem z jego olbrzymim ruchem. W ten sposób sławny architekt amerykański Elgar Chambers wyobraża sobie wielkie miasto przyszłości.

Pod masami śniegu i lodu okolic podbiegunowych znajdują się prawdopodobnie olbrzymie bogactwa przyrody. Rosanie od lat zabiegają o ich eksploatację. W okolicach podbiegunowych powstają coraz to nowe środowiska miejskie. Murmańsk, niedawno jeszcze wioska wioska rybacka, dzisiaj jest wielkim miastem, licząc obecnie już 100 000 mieszkańców. Nad wykończonym 227 km. długiego kanału pracują więźniowie polityczni i inni. Tymczasem wkrasta z ziemi; druzie wielkie miasto na północy w odległości 500 km. od Archangielska, które będzie najbardziej na północ wysuniętym portem świata.

W północnej Australii istnieje terytoria, zupełnie niedostępne dla białych ludzi. Szereg apetyt na ten kraj ma Japonia. Tymczasem rząd australijski wydzierżawił już 500 000 km. kw. dwóm towarzystwom angielskim które zobowiązały się zebrać odpowiednie fundusze, by umieścić na tym terytorium 10 mil. białych. Pierwszym warunkiem tej olbrzymiej wędrówki ludzi będzie zbudowanie kolei żelaznej przez pustynię australijską. Narazie eszeże komunikacja karawanowa między Alice Springs i Pine Creek zajmuje niewiele więcej 15 tygodni czasu.

Prace nad konstrukcją samolotów stratosferycznych postąpiły tak dalece, że w kilku latach komunikacja między Europą i Ameryką w tej drodze stanie się rzeczywistością. Podróżujący nie zauważą nawet w swych hermetycznie zamkniętych kabinach, że pędzą z szybkością 1 000 km. na godzinę ku sąsiedniemu kontynentowi.

Mocarny człowiek zapewne niechyt długo każe czekać na urzeczywistnienie tych nowych cudów świata.

W. J. P.

Drużyny „Warty” i „I. K. P.” przed spotkaniem, które, jako wiadomo, zakończył się zwycięstwem lodzian 9:7.

4097 109 60 35 358 762 65 52215 964 6103 281
28 308 576 321 7080 222 26 68 418 53 643 710
8158 368 857 9143 351 90 459 805 10140 91 335
770 932 92 11151 207 335 860 12010 112 280
130013 263 434 719 211 96 11594 636 921 34 40
97 15239 339 191 509 617 995 16037 35 609 961
17142 317 674 13223 401 18177 32 438 528 77
634 20405 77 616 754 343 21105 27 462 891
22146 208 25 90 352 92 430 53 542 743 900
23151 362 475 705 819 911 21283 331 458 81 712
21 25389 515 28 684 726 91 7 27 23062 203 87
453 643 27037 234 310 769 319 23114 212 414
29101 231 239 84 452 793 30175 223 31006 91
308 413 20 551 695 860 32044 115 512 21 659
83504 787 970 31032 116 207 416 570 855 35234
315 857 974 81 36086 171 37164 535 652 776
808 932 84.

83355 418 570 601 824 41 905 60 39175 189
519 29 692 19 330 939 40197 543 97 643 376 908
41224 29 592 696 899 978 99 43017 225 322 406
67 596 838 88 44100 01 19 409 590 863 45129 61
277 672 99 701 955 46308 882 47063 64 130 398
425 558 765 78 862 997 47020 108 23 203 31 692
49173 212 463 556 50020 68 185 252 375 735 970
51021 222 403 559 52255 448 633 31 339 904
53143 418 517 38 91 642 66 983 97 64454 65
585 778 889 55054 155 200 414 91 56172 239
661 57029 109 64 475 513 80 95 729 53 946 58207
614 59682 912 60395 702 04 334 61092 158 201
346 580 709 871 62543 700 38 896 63168 241
514 92 662 703 54 550 65 73 833 95 64092 284
502 28 65151 610 72 733 39 59 66007 727 915
67573 696 68103 09 448 69183 310 541 753 07
927 68 70033 149 79 215 426 547 751 63 71537
843 988 72017 53 230 424 46 653 963 74248 532
973 75074 228 96 698 922.

76611 77335 70 945 73206 71 411 625 952
79269 95 365 89 781 86 80137 407 20 61 599 668
81066 85 161 254 96 418 798 82272 84 689 731
05 83104 23 70 81 295 541 619 62 44254 412 65
506 93 669 793 898 85079 90 321 74 444 83 955
74 86004 15 67 842 87024 129 316 508 625 27
749 853 913 82 88064 715 97 954 89122 445 923
911 90147 52 690 707 991 91122 490 074 90 913
92293 637 773 869 978 93102 350 420 22 95 692
783 94212 315 562 624 31 97 821 96 95001 633
790 831 98233 390 570 76 97 897 698 783 904
97034 116 209 460 542 697 880 99129 474 81 518
958 99363 678 984 100170 294 399 472 682
101248 609 851 99 102017 63 346 393 521 602
778 937 193083 218 65 539 949 98 104047 117
526 105022 72 165 332 428 756 100092 233 99
310 13 26 41 42 625 107994 197 691 740 108016
388 587 109095 315 119 671 902 16 44 110167
318 523 609 912 111041 231 68 325 476 966
112096 101 486 90 622 56 138044 115 296 445
623 730 889 94 977.

114399 63 469 908 7 61 972 115157 74 989
116033 393 658 891 117079 116 72 466 90 918
47 118122 853 903 119257 501 76 630 715 092
120004 162 358 80 500 632 714 121222 58 69 391
567 618 79 866 122103 217 379 585 084 861
123051 87 604 124020 195 125165 396 475 790
826 43 47 120041 326 421 691 902 127428 606
825 998 123080 377 600 129114 256 320 688 712
983 130029 183 561 73 919 131070 62 353 93 480
523 627 776 132094 400 593 819 133025 149 67
227 464 134550 691 815 135232 606 81 751 978
136098 349 703 831 137150 235 55 68 468 72
524 964 138138 449 514 617 977 139014 667 92
967 140007 13 160 424 28 607 797 857 81 141208

423 60 597 674 974 142486 655 707 919 30 74 99
143127 208 301 492 692 932 114358 95 778 89
145270 433 778 146375 147273 172 636 148497
641 808 149093 145 97 27 95 112 51 642 74 59
150027 323 471 669 882 957 151356 428 628 884
152003 41 80 302 3 75 574 95 798 155045 162
285 007 154182 229 01 609 91 155590 095 156088
805 985 157074 149 262 610 745 994 158914 257
462 510 720 905 159054 97 213 300 53 88 431
82 678 702 324 935 87 160037 216 384 421 697
703 16 899 161031 75 232 544 162448 162448 857
163913 330 489 738 925 71 161198 959 165190 24
247 473 168222 392 493 673 167773 099 168905
415 736 997 169788 912 27 170043 499 682 700
72 822 924 171182 309 645 922 172635 76 98 797
173087 163 394 561 600 94 829 99 82 914 171128
48 599 175185 272 611 882 969 71 176333 537
690 835 56 971 177134 236 332 171 737 65
178044 46 604 785 88 179109 220 833 735.

CIĄNIENIE CZWARTE.
20 000 zł na nr. 101812.
Po 10 000 zł na nr. 45808 108573.
5 000 zł na nr. 132947.
Po 2 000 zł na nr. 29780 49643 75235
79105 79220 96258 102982 105411 105577 110294
126726 128554 130697 132257 151164 161206
162344 165005 168876 170826 176981.
Po 1 000 zł na nr. 12996 16118 18178
36506 33324 35640 42730 43904 44428 49913
51017 52736 53919 65477 65576 68828 70372
71833 74200 76755 79516 83287 90175 90500
90994 100643 103808 104501 107537 113228
113335 118941 119935 125122 129158 136499
136746 141635 150 402 160539 161405 165392
175356 178336 178914.

Po 200 zł na n-ry:
330 996 1105 59 610 2068 395 497 704 3176
319 68 661 975 4963 110 481 764 865 5199 311
443 635 777 905 6198 61 80 207 43 312 69 445
553 837 79 7010 115 341 403 72 51 27 31 658
8018 46 323 549 01178 771 72 369 9313 59 577
625 936 62 10477 459 927 36 95 11271 72 675
12232 264 585 83 9 913 13955 314 682 989
14236 311 434 730 872 903 54 84 15111 519 981
16041 51 152 327 618 795 981 1701 39 379 910
42 18194 213 375 627 87 0 19010 122 219 315
421 666 553 20144 544 53 763 21966 121 48
564 670 754 838 22013 135 311 516 32 23202
24522 642 25110 30 298 80 487 555 699 890 920
26111 12 29 45 56 557 622 701 57 660 27187
333 00 77 223 28007 318 32 593 617 55 310 77
29088 347 694 750 829 911 77 98 90418 595
884 048 31169 536 618 32120 604 803 90 33270
356 425 79 809 923 34061 131 322 71 411 596
705 35447 98 747 801 959 36114 2 232 52 75
442 792 898 37134 358 973.

38175 209 311 13 855 39105 48 568 755 837
973 40251 412 24 32 48 588 650 711 21 802 947
52 57 60 67 41042 235 434 597 737 92 851 42376
941 43030 391 408 707 878 44153 584 715 891
921 09 45036 104 656 729 46267 845 825 54
47644 727 38 48767 74 49014 101 38 593 632
59211 352 420 591 618 57 990 12 19 50 51322
55 498 603 912 52805 921 82 53051 122 50 375
720 839 51275 419 72 55007 174 329 430 704
93 936 47 56044 281 386 356 87 840 57013 39
54444 53 699 406 58192 423 73 641 758 95 927
59239 359 438 72 580 643 60064 515 765 813

28 905 61123 77 53 329 428 515 570 908 62041
290 321 58 574 678 302 63022 71 98 61215 79
354 413 70 592 609 50 570 65205 505 675 78
95 816 66137 371 494 507 34 67082 96 392 65
493 527 58 598 63900 251 437 38 91 910 59
60500 849 70033 169 337 464 970 71054 78 273
403 67 80 786 72202 749 73003 3164 488 523
781 74236 776 75187 392 964 902.
76001 55 379 43 50 400 915 81 77038 699
782 955 75183 222 424 887 79547 620 710 47
857 931 80203 348 518 56 734 97 31010 429
658 919 82082 207 96 512 636 8311 920 84009
91 631 902 85328 449 637 862 917 86726 38 844
94 87683 720 88743 110 336 76 457 381 945 52
89100 297 487 95 520 807 43 88 90892 91086
128 265 503 47 989 92030 610 34 706 20 39 947
93412 30 269 403 791 845 73 01963 131 122
810 95107 41 271 85 367 431 786 90047 147 210
306 415 69 502 908 97190 416 546 81 98366
459 577 926 73 99284 364 401 707 92 100379
855 923 41 101017 254 552 613 844 98 102930
103193 848 83 104029 77 380 502 637 66 90
105093 135 309 570 629 765 905 106345 603 59
703 107321 623 357 985 108491 652 415 55 969
119013 120 25 292 258 592 675 863 116059 207
23 68 426 738 963 111032 112451 503 030 82
113064 184 438 560 655 99 709 892.

114119 200 334 114074 151 71 360 544 736
835 37 116089 122 282 364 519 604 42 835
857 117193 396 446 729 826 118291 583 770
934 119276 493 12087 89 98 735 121430 56
573 608 727 33 832 122089 227 54 123474 98
507 23 32 612 13 124055 96 164 315 447 526
778 125200 329 97 403 811 36 126202 31 356
664 884 940 127111 53 233 82 500 686 709 920
68 128169 253 93 422 645 864 954 129096 29
136 41 411 545 639 944 59 130141 65 360 472
79 949 131185 342 71 536 834 90 916 71 132199
244 51 523 682 97 133264 352 59 702 49 810
134210 39 353 729 94 916 136377 816 137066
85 124 57 245 138090 280 302 631 92 719 888
139063 197 417 839 83 938 110829 141308 650
81 728 819 58 89 935 142149 236 307 630 437
940 143093 267 480 504 634 868 992 144057
343 617 53 851 52 145043 286 93 397 146066
85 223 45 393 511 752 986 147177 690 963
148281 354 776 989 149135 390 69 430 651 888
150120 636 820 151086 145 81 404 39 577 858.
152260 77 827 153230 64 409 98 511 67 664
153112 237 491 931 153258 618 761 93 809
156117 97 632 703 4 888 908 157050 159 278
305 763 319 158210 350 475 598 787 864 92
159017 636 737 803 11 160061 562 166123 714
162137 311 58 80 451 89 163401 48 219 62 87
324 462 540 901 164136 46 359 471 165044
352 70 99 781 985 166070 118 661 167105 21
300 502 54 907 44 168224 337 423 785 169885
183 514 691 769 170026 212 437 529 623 171045
116 210 431 967 86 172198 212 175 654 870 83
173093 307 419 762 963 174229 38 523 718
969 175185 899 176018 205 638 904 44 177340
61 453 873 959 178158 472 512.

Ciągnięcie loterii

(Ciąg dalszy ze str. 8).

76070 168 253 77 439 99 851 77347 536 789
75013 239 515 838 939 79409 569 80048 305 607
71 81131 478 527 760 82402 25 625 699 974
834 9 89 207 371 544 84074 312 408 524 53 08
854 416 567 656 86104 19 410 689 800 958
9705 278 91 93 319 33 552 850 79 88579 639 51
878 467 89007 26 120 245 611 714 958 90231 687
761 449 972 91098 148 447 639 718 832 914 76
92461 142 230 60 338 426 791 347 984 93193 317
632 60 601 81 750 900 25 77 94035 44 516 749
329 95177 988 96242 381 657 937 97030 99 725
97030 99 772 93693 99246 100064 549 321 992
101255 358 453 77 500 982 99 102116 544 94
653 976 103019 199 886 104201 14 6 371 425 63
542 63 542 801 53 105179 291 586 96 856 106142
64 494 593 622 54 68 701 16 926 107171 79 340
707 21 108010 173 95 446 590 600 12 320 109351
110020 300 656 717 78 914 111035 288 435 538
720 53 112373 403 113159 360 842 59.

114007 151 77 427 92 566 875 115284 497 607
899 901 99 116057 105 241 406 665 94 117022
24 97 118 56 217 64 309 48 482 505 52 97 694
830 50 118098 12 383 418 824 51 119269 631
933 120187 253 316 542 121367 503 11 713 893
994 98 122029 272 396 468 847 123128 281 509
763 909 1